

A 52. 1406

ALAPÍTÓ

1955

Robert Thomas

NYOLC NŐ

Bűnügyi komédia három felvonásban

Magyar színpadra alkalmazta:

Vinkó József

Ez a szövegekönyv kereskedelmi forgalomba nem kerülő kézirat, és a Szerzői Jogvédő Hivatal /Budapest V., Vörösmarty tér 1./ tulajdonát képezi. Teljes vagy részleges lemásolása, egyéb formában történő többszörözése, kölcsönzése vagy bármely más módon történő továbbadása jogsértő cselekmény, mely esetben a Hivatal a jogosulatlan használóval szemben díj- és esetleges kárigényét érvényesíti.

STUDIÓSZÍNHÁZ A VIGADÓBAN

Robert Thomas
A GYILKOS KÖZTÜNK VAN!
bűnügyi dráma

Nyersfordító: Hársing Lajos

Szereplők:

Thelma: Felkai Eszter Jászai-díjas 3.
Gabi: Kovács Edit 4.
Suzon: Vékony Anna 8.
Catherine: Paczuk Gabriella 7.
Madame Chanel: Muszte Anna 5.
Louise: Csizmadia Éva 1.
Pierrette: Dobó Alexandra 2.
Augustine: Nagy Erika 6.

Játéktér: Konter László
Jászai-díjas

Jelmez: Valach Mária

szög: Dobó Tímea

Rendezőasszisztens-ügyelő: Simon József

Rendező:
Szőnyi G. Sándor

Próbakezdés: 1996. szeptember 17.

Bemutató: 1996. október 19.

Konter László
igazgató-főrendező

Egyetlen díszlet

Elegáns, hangulatos vidéki villa könyvtárszalonja. Kissé maradi, ám izléses és gazdagságot árasztó berendezés.

A kandallóban tűz ropog, előtte kényelmes kanapé, alacsony karosszék, asztalok, fotelok, íróasztal, családi képek, rengeteg könyv.

Hátul, a négyszárnyu ajtó nyílásában, amely egyébként főbejárattal szolgál, a terasz és a kert látszik. Tél van. A parkban havas fák. A főbejárattal szemben lépcső vezet az első emeleti szobákba. Széles, kényelmes falépcső, amely egy félfordulat után benyulik a szinpad fölé, s a szinpad egész mélyét uralja. A félemeleten, a nézőtérrel szemben ajtó, az apa szobája.

A helyiségben egyébként még három járás található: a bal oldali ajtó az ebédlőbe nyílik, a jobboldali a cselédszobába, s hátul helyezkedik el a dohányzó szoba.

ELSŐ FELVONÁS

Téli reggel, bágyadt napsugarak világítják meg a bejárati ajtót. Békés, vidéki hangulat. Pislákol a tűz. Valahol tizet üt egy óra.

Egy tolószékben begördül a szinre a nagymama. Körbekémiel, majd odagördül a könyvszekrényhez, s kinyit egy titkos ajtót. Kintről zaj hallatszik, ezért gyorsan becsukja és ki-gördül a szinről.

Chanelné jön lefelé a lécsőn, az apa ajtaja előtt megáll, hallgatózik.

Kintről autóduda hallatszik, Chanelné gyorsan leszalad, kinnéz a bejárati ajtón, miközben kezét megtörli a kötényében.

Chanelné /örömmel/: Megjött! Itt van!
/Mutogat kifelé, majd felkiabál a léposő aljáról/
Megjött Suzanne! Itt van Suzon! Mégsem késett a vonat!
/Fönről léptek hallatszanak, majd feltűnik Louise, a szobalány, kezében tálca/
Itt a kisaasszony!
Louise Jól van, hallottam!
Chanelné Ha tudná, mekkora boldogság ez nekem! Az én

- /Chanelné/ édes Suzonom... én dajkáltam... a legjobb bárátnők voltunk tiz évvel ezelőtt!
- Louise Már tetszett mondani.
- Chanelné Dehát az ember megöregszik... Suzon elmúlt husz-esztendő, s amióta abba az átkozott angliai kollégiumban van, évente kétszer ha látom! Gyönyörű karácsonyunk lesz!
- Louise Hogyna... biztosan.
- Chanelné Ő olyan nekem, mintha az unokám volna! Szent ég, még ki sem csomagoltam a fát!...
- /Odamegy egy nagy csomaghoz, és megkísérli kibogozni./
- Louise Két hónapja másról sem beszél, csak az "unokájáról"!
- /Komótosan leszedi az asztalt./
- Chanelné Ha valaki tizenöt évig ugyanazon a helyen szolgál, nem csoda, ha a gyerekeket a sajátjának tekinti... Majd meglátja!
- Louise Azt lesheti! Én nem leszek egész életemben más cselédje!
- Chanel Akkor minek csinálja?
- Louise /zárkóztottan/ Valamiből meg kell élnem.
- Chanelné Higgyc el, ennél jobb helyet keresve sem találhat...
- Louise Valóban?

- Chanelné Hát... legalábbis, ami az én időmet illeti...
annakelőtte... csupa vidámság volt itt minden!
/Elgondolkodva/ Nem úgy, mint most.
- Louise Na látja! Nekem is épp most kellett ideszerződ-
nöm!
- Chanelné Meglátja, azért a karácsony csodálatos lesz!
Magának is tetszeni fog!
/Olló után kutat az íróasztalfiókban./
- Louise /kockacukrot ropogtatva/ És mi tessék benne?
A szent karácsonyi unalom? Hát mit lehet itt
csinálni? A falu legalább öt kilométerre van,
de még ha mehetnék, akkor se mehetek, hiszen
egész éjjel havazott, ~~és az utak járhatatlanok.~~
Szép kis ünnep, mondhatom! Legalább ha televízió
volna!
- Chanelné Minek? Csak rontja a szemet...
- Louise /vállat von/
Ez az ur reggelije volt?
- Chanelné Ez az ur reggelije volt?
- Louise A kisasszonyé.
- Chanelné És nem is szólt az urnak, hogy megjöttek? A
nagyasszony kiment Suzon elé az állomás-
ra.
- Louise Megtiltotta, hogy felköltsem.
- Chanelné Még hogy ne költse fel, amikor megérkezett a
lánya! Menjen, vigye fel neki a reggelit!

- /Chanelné/ /végre talált egy ollót, és lázasan vagdossa a
osomagon a zsineget./ *szerelem*
Keltse fel Mamyt és Augustine kisasszonyt is!
- Louise /vigyorog/ Mintha Augustine kisasszony nem tud-
ná már régen! Hiszen folyton hallgatózik.
- Chanelné ~~Ne legyen szentelen!~~ Nem szeretem az ilyen be-
szédet!
- Louise Én meg nem szeretem, ha kioktatnak! Főleg nem,
ha magát! /Kinyg a oseléd szobába./
- Chanelné /egyedül/ Nahát! Ez a lány!... Sosem viszi sok-
ra, az biztos! /Elvágja a zsineget/ Az előző
mennyivel különb velt... Dehát mit tehetünk?
/Kihuzza a fenyőfát, s felállítja egy kis asz-
talra./
- Mamy /begördül a tolószékán a dohányzószoba felől/
Megjött ~~sz~~ *sz* a lány, Elluskám?
- Chanelné Megjött Mamy, meg! Nézze ezt a fát! Hát nem cso-
dás? Mindjárt ~~fel~~ *fel* diszitem.
- Mamy /cukorkát tapogat, amit a tolószék karfájából
vesz elő./ Maga szeret így diszítgetni, ugye?
- Chanelné Nagyon! Imádom a karácsonyt!
- Mamy Látom Elluskám, látom; magában legalább van
szeretet! /Ujabb cukor./
- Chanelné Mért tetszik ilyen mondani? Itt mindenki szereti
magát!

- Mamy Hogyne, persze, szeretnek! Hálás is vagyok,
hogy Marcel befogadott a lányommal, Augustine-
nal együtt... Igazán ritkán éreztetik, hogy
végül is vendégek vagyunk, akiket megtűrnék.
/Kintről felhangzik Suzon hangja./
- ~~Hallja? Suzon!... A kutyák felismerték, azért
nem ugatnak.~~
- Chanelné Máskor az egész házat felverik.
- Suzon /belép, leteszi a bőröndjét és Mamy nyakába
ugrik./
- Mamy!
- Mamy Suzon! Édes kis unokám!
- Suzon /észreveszi Chanel asszonyt/ Chanel! Édes jó,
zsémbes Chanelemi...
- Chanelné /nevetve/ Igen, ugyanolyan zsémbes!
- Suzon Megosókolhatlak?
- Chanelné Mi az hogy! Ha a nagyságos asszony megengedi!
- Mamy /mókázva/ Kérem, parancsoljanak!
/Chanel asszony és Suzon összeölelkeznek./
- Gaby /belép. Szép, elegáns asszony, nercbundában/
/Suzonra/ Remekül néz ki, ugye?
- Mamy Ideje, hogy férjhez adjuk.
- Suzon /nevet/ ~~ahogy tetszik!~~ De Ha akarod, rögvest
férjhez megyek!
- Mamy Apád boldog lesz. Ha tudnád, mennyit izgult

/Mamy/

miattad!

Chanelné

~~/Chanel asszonyinak/ Fölkelt már?~~ *Beltsze mondtam Lou-nak hogy mentse fel ole*
Állítólag megtiltotta, hogy fölkeltesék!

Suzon

~~Hogyan?~~ Mindjárt tizenegy és apus még nem kelt föl?

Mamy

Nyilván megint hajnalig dolgozott.

Chanelné

Biztosan fáradt! Tönreteszi magát azzal a sok munkával!

Gaby

~~Még hogy sok munkát!~~ Szerintem egész éjjel olvasott!

/Kimegy, hogy letegye a kabátját; a többiek összenéznek./

Suzon

Mi az, hogy "szerintem"? Külön alszanak?

Chanelné

/cskhogy mondjon valamit/ Na és Anglia? Hogy érzed magadat?

Suzon

Very interesting with many people.

Chanelné

Tessék?

Suzon

Angolul mondtam.

Chanelné

Ó, tudod; én meg az angol! Minden, amit tudok: "good bye", "God save the queen" és "Kiss me"!

Suzon

Miosoda? "Kiss me"? Ezt te már mondtad egy angolnak?

Chanelné

Mondtam hát! Mindenki mondta a felszabadulásakor. Ha megcsókolnál egy angolt, kapsz egy rágógumit.

/Nevetnek./

/Belép Gaby, Chanel asszony abbahagyja a nevetést./

Chanelné Dehát én csak fecsegek, közben meg a reggeli sehol!...

/Kimegy a cselédszobába./

Suzon Milyen finom dolog újra itthon lenni! Az én kedves, öreg házamban!

Gabi A te kedves, öreg háznak nem ártana egy tartozás. De nem! Az apád nem engedi, hogy hozzányuljanak! Ő így szereti.

/Belép Louise Suzon csomagjáért./

Louise, az új szobalány!

Suzon Jónapot, Louise.

Louise Jónapot, kisasszony! Jól tetszett utazni?

Suzon Remekül. Kivéve az utolsó néhány kilométert itt az erdőben. A szél rázta az ágakat, a szélvédőt belepte a hó. Minden olyan fehér lett, mintha felszálltunk volna a mennyországba.

Gaby A mennyországba? Talán inkább a szivatagba! Hiszen /körös-körül nincs egy teremtet lélek sem. Olyan ez a ház, mint valami kolostor. Mit csinálnék, ha nem lenne telefon meg autó? De nem, nem és nem! Apád nem hajlandó elköltözni. Többre tartja a házat, mint minket. Neki ez a ház menedék a világ elől. Lehet. Csakhogy ő

- /Gaby/ reggeltől estig a városban flangál, mi meg fel-
fordulunk az unalomtól. Eh! Mindegy! Ugysem le-
het változtatni rajta.
/Leül, rágyújt egy cigarettára; idegesen lapozza
az újságokat./
- Louise ~~Felvihetem a esomagját, kisasszony?~~
- /Gabynek/: Fülébrosszem az urat?
- Gaby Hagyja még egy kicsit.
- Suzon És ha én kelteném fel? Most rögtön?
- Gaby Hagyd csak, hadd aludjon még! Ha egyszer azt
kérte... Köszönöm, Louise, elmehet.
- Louise /kiviszi Suzon télikabátját és kiegészítékét./
- Suzon Talpraesett lány.
- Gaby Igen... remekül bevált.
- Mamy Nem ejtették a feje lágyára, az biztos!
- Gaby S főleg hajlandó bezárkózni velünk ide, a világ
végére. Szerencsénk van vele.
- Mamy ~~Hogyne... tiszta szerencse!~~
- Suzon /elnyulik a kanapén/ Ez még mindig ugyanolyan ké-
nyelmes. *Lejött a metlu!*
- Mamy Mit csinálsz? Mit tornázol rajta, mint a hugod?
Épp elég, hogy ő összekeveri a kanapét a bordás-
fallal!
- Gaby Ugyan mama, hiszen még gyerek!
/Felfelé kiabál/ Catherine, ébresztő!

/A lépcső tetején megjelenik Augustine. Igazi öreglány, egyszerű ruhában és hajjal./

Gaby Te vagy az? Chatherine felkelt már?

Augustine Honnan tudjam?

Suzon /odanegy hozzá/ Szia Augustine néni! Jól vagy?

Augustine /Vagyogatok... egyformán./ Hol itt szurkiosit, /hol feljebb... s most a hó miatt a reumám is kiujult. Node, ördög vigye!

/Megcsókolja Suzont/ Ilyen hamar visszajöttél?

Suzon Hogyhogy hamar?

Augustine Kiosaptak?

Suzon Dehogy! Ellenkezőleg. Én vagyok az osztályelső.

Augustine Tudom... az anyád megmutatta a bizonyítványodat. De bizonyítványt könnyű hamisítani.

Mamy Miért mondd ezt? Mit kellemetlenkedsz már meggint?!

Augustine Talán bizony még azt sem kérdezhetem meg, hogy mi van az iskolában?

Suzon Dehogy nem! Minden rendben van.

Gaby /gunyosan/ Na, legalább van köztünk valaki, aki elégedett a sorsával.

Augustine Rám céloztál?

Gaby Ugyan! Csak annyit mondtam, hogy Suzon legalább boldog. Kész, passz! Ez a fő.

Augustine /sértetten/ Hát persze! Ezt most a legfontosabb!

- Suzon /kedvesen/ Valami baj van, Augustine néni?
- Gaby /csipősen/ Nincs. De ha nincs, majd ő csinál magának...
- Augustine Micsoda? Mit csinálok én?
- Mamy /közbelép/ Ne bokoljatek... ne kezdjétek elől-ről!
- Augustine Méghegy én boldog vagyok! Ez jól Ezt most hallom először.
- Mamy Augustine... nincs nekünk panaszra. Nyugodj meg. Gaby volt olyan kedves és befogadott bennünket. Neki köszönhetjük, hogy...
- Augustine Mit köszönhetünk neki? Semmit! Mindent az apádnak köszönhetünk Suzon, aki szeret bennünket, tudja, mekkora tisztelettel tartozik egy idős, nyomorék asszonynak, mint a nagyanynak, s egy nyilt, erényes nőnek, mint én. Mi mindent Marcelnek köszönhetünk...
- Mamy ~~Persze,~~ igazad van: neki is! Kettőjüknek.
- Suzon /kedvesen karemfogja Augustine-t./ Ne sirj, Augustine néni. Hidd el, itt mindenki szeret téged. Kivétel nélkül. Feleslegesen ne bántsd meg bennünket.
- Augustine /meghatva/ Bocsáss meg, Suzon... nem tudtam aludni az éjjel... nyilván kimerültem. És te is bocsáss meg, drága Gabykám. Köszönöm neked,

- /Augustine/** hogy boldog lobetek, és néha jóllakhatom...
/Döbbsent, kinos csönd. Chanel asszony lép be, kezében tálcával./
- Chanel** Itt a reggeli!
- Suzon** A Chanel-féle kávé! Már messziről érezni az illatát! **/Leül az asztalhoz és nekilát./**
- Augustine** **/beleles Suzon tányérjába/** Ó, Briós! Még egészen meleg! **En persze csak piritóst kaptam!**
- Chanel** Mindenki azt kapott, Augustine kisasszony. A brióst én sütöttem az én drága Suzonomnak. **/Megdicsőülten kimegy./**
- Suzon** **Ha annyira szeretnéd Augustine néni...**
/Nyújtja a tányérját./
- Augustine** **Ó, igen! /Ráveti magát a tányérra./** Imádom a brióst! Köszönöm... **De a sütemény mindig kakaóval a legjobban... van fenn a szobámban, lehozom. /Elsiet./**
- Mammy** Ne haragudjatok rá, olyan, mint egy bakfi.
Igazán kedves tőletek, hogy elnézitek ezeket a kis hóbortjait...
- Gaby** Ezt nevezed te kis hóbortnak? Arcátlanság, amit művel! Folyvást provokálja az embert.
/Suzennak/ De ha egyszer az apád eltűri...
- Suzon** Apa remek ember!
- Mammy** **/aki közben kötni kezdett/** Az már igaz! Min-

- /Mamy/ dig vidám, mindig jókedvű. Pedig az üzleti ügyei nem állnak valami fényesen.
- Suzon Hogyan?
- Gaby Ugy látszik, Mamy jobban ismeri Marcel gondjait, mint én, mert én még arról sem tudok, hogy üzlete volna.
- Mamy /zavarban/ Tulajdonképpen... csak úgy, véletlenül beszélgettünk...
- Gaby Semmi baj! Nekem is megvannak a magam gondjai, Marcelnak is. Ezekről nem beszélünk egymással; így a legjobb.
- Mamy Épp csak tanácsot kértem tőle, hogy eladjam-e a részvényeimet... s akkor elejtett néhány szót...
- Gaby Na és eladtad a részvényeidet?
- Mamy /habozik, majd/: Nem... Marcel azt tanácsolta, hogy várjak.
- Gaby /gunyosan/ Jól tette, hogy megtartottad őket! Biztos ami biztos! /Felkiabál a léposdn/: Catherine!
- Catherine /hangja/ Tessék!
- Gaby Felkelnél végre? Megjött a nővéred!
- Suzon Rendesen viselkedik Catherine?
- Gaby Tulságosan is.
- Suzon Jól tanul?

Gaby Hát, tanulhatna jobban is, de remek színben van, majd meglátod, s ez a fő!

Mamy Zabolátlan, mint a ti egész generációtok!

Gaby Hát aztán? Lenne inkább idegbeteg, mint Augustine? Hiszen még csak tizenhat éves.

Catherine /feltűnik pizsamában. Külseje alapján ítélve kis vadóc. Copfja van./
Szia, Üreglány! Hello, nővérke!
/Átveti magát a korláton és Suzonhoz szalad./

Mamy Hé! Összetöröd a csészéket!

Gaby /nevet/ Ugyan, hagyd őket! Dehogy török!

Catherine Hoztál ajándékot?

Suzon Csokoládét.

Catherine Hát tudod... nem nagyon erőltetted meg az agyadat!

Suzon Azt hittem, hogy egy tizenhat éves lány szereti a csokoládét.

Catherine Tizenhat? Napokon belül tizenhét leszek.

Suzon Látom, formában vagy!

Catherine Minden oké, minden klassz, minden csaszsi.

Suzon Egyszóval: isteni, ugye?

Catherine Mi van? Besavanyodtál Angliában?

Suzon Igazán fölébreszthetnéd apát...

Catherine Még nem kelt fel? Ezt az álomszuszekot!
Na majd én felcsiklandozom!

Gaby: /nevet/ Mit csinálsz?

Mamy: /döbbenten/ Catherine! Na persze, ha az anyád nevet ezen, akkor semmin nem esoda azom!

Catherine: Jaj, Mamy! En tisztelem apát! Sőt csodálom. Mindig elegáns, mindig jókedvű, úgy vezet, mint Niki Lauda, s ráadásul az üzlethez is ért. /Suzonhoz/ Apánk tökéletes, mint egy regényhős... Tudod, mit igért? Megtanít vezetni! Nagyon kedvelem őt, mint apát - amellett ő az egyetlen férfi a házban!

/A többiek nevetnek. Megjelenik Augustine./

Augustine: Hajnalig égetted a villanyt, megint nem tudtam aludni. Nyilván megint azokat a förtelmes irományokat olvastad.

/Louise belép balról. Kezében Marcel reggeliije./

Louise: Most már felkelthetem az urat, ugye?

Gaby: Hogyne. Menjen csak.

/Louise az apa szobájának az ajtajához lép kopogtat./

Suzon: /nevetve, Catherine-hez/ Te "förtelmes irományokat" olvasol?

Catherine: Augustine néni szerint minden krimi förtelmes iromány.

Augustine: A te korodban, az!

Catherine: Ó, az én korom!

Gaby: /hangosan, miközben a városból hozott ujságokat lapozza/... Augustine, drága! Az olvasás senkit nem zavar, de ha valaki ötször megy ki a fürdőszobába és csapkodja az ajtót, az ötször ébreszti fel a többieket.

Augustine: Nem tudtam aludni... és a gyógyszert csak
vízzel tudom bevenni. Ne haragudj!

Gaby: Nem haragszom.

/Szótlanul nézik egymást/

Lousie: /Hiába kopogtat/... Asszonyom... az úr nem
nyitja ki.

Gaby: Menjen be Louise.

Lousie: Megyek.

/Mégegyszer bekopog, majd bemegy, félig nyitva
hagyva az ajtót./

Augustine: Micsoda mázlista ez a Marcel, aludni tud
ebben a lármban. Én, ha csak megkondul
valahol egy óra, azonnal felriadok. Hiába,
a férfiaknak tényleg jobb az
idegrendszerük.

/Sikoltás hallatszik, majd csörömpölés./

Ezt a kétbalkezest! Nem tudom, kinek jutott
eszébe felfogadni!

Louise: /Megjelenik az apa szobájának az ajtajában.
Reszket, felindult. Kezében az üres tálca.
Hirtelen kiabálni kezd:/
Asszonyom! Asszonyom!...

Gaby: Mi történt?

Louise: Az úr... az úr... Meghalt!... Ott fekszik az
ágyban!... És egy kés!... Egy kés van a
hátában!...

Gaby: Megőrült? Mike! beszél?

Louise: Vér... Az ágy is csupa vér!...

/Louise elejti az üres tálcat, ajuldozva tesz
néhány lépést.

Miközben a többiek rémülten veszik körül,
Catherine bemegy az apja szobájába.

Gaby összeszedi magát és elindul az ajtó fele,
ahol ebben a pillanatban, magából kiborulva,
megjelenik Catherine. Egy pillanatra megáll,
kulcsra zárja az ajtót, kirántja a kulcsot./

Gaby: ^(p) ~~Mit csinálsz?~~ Te bementél?

Mamy: Borzalmas látvány egy gyereknek!

Augustine: Ültessétek le...

Gaby: /Catherine-hez/ Add ide a kulcsot!

Catherine: /Kétségbeesetten, felüvöltve:/..Anya!
Tilos bemenni, amíg meg nem érkezik a
rendőrség! *4.60. 9.10. 11.*

Gaby: ^(v) Dehát... ^(a)

/A többiek döbbsen, szótlanul nézik Gabyt/

^(v) Ne menjek be?... ^(a) Ne nézzem meg?

/Csönd/ ^(v)

^(v) Mondjatok valamit!

/Csönd/

Mamy: /szünet után/ Catherine-nek igaza van.

Gaby: ^(v) Be kell mennem! /Catherine-hez lép a
kulcsért./

Catherine: /felmutatja a kulcsot/ Majd a felügyelőnek
odaadom. De addig senki nem lép be oda!

^(v) *Ma any*
/Maga is megijed a kijelentésétől és sírva
fakad. Csönd./

- Suzon /odamegy hugához/ Catherine... csak nem lát-
tál valamit? Valami bizonyítékot... ~~ami el-~~
~~tűnhetne?~~
- Catherine /nem válaszol./
- Suzon Add ide a kulcsot! Te most nagyon zaklatott
vagy!
- Catherine Tessék! ~~Csinálj vele, amit akarsz...~~
/Odaadja a kulcsot Suzonnak és Chanel asszony
karjába veti magát./
- Suzon /elindul felfelé./
- Gaby Elég erős vagy, Suzon, hogy...
- Suzon Igen, anya. Látnunk kell!
/Felmegy, mögötte Augustine. Kinyitják az
ajtót, s mind a hárman benéznek. Kővé dermedve
állnak az ajtóban. Catherine hisztérikusan fel-
üvölt./
- Catherine ~~Az istenért,~~ Vigyázzatok! Lehet, hogy a gyil-
kos ott lapul az ajtó mögött!
- Augustine /ijedten/ Igaza lehet! Igen! Zárjuk be! Zárjuk
be gyorsan!
/A három nő pánikszzerűen bezárja az ajtót.
Gaby összeesik./
Gaby! Mi van veled?!
- /A többieknek/: Elájult!
- Chanelné Szegény nagyságos asszony!

- Suzon ~~Gyorsan!~~ Fektessük le!
- Augustine Csak óvatosan!
/Augustine és Suzon letámogatja Gabyt, miközben Catherine kiszalad a cselédszobába./
- Chanel Louise! Gyorsan! Hozza be a repülőst!
/Louise és Chanel asszony kirohannak./
- Augustine ~~Óvatosan!~~ Tegyük fel a lábát! Gaby!...
/Legyezgeti./
- Catherine /bajön, kezében vizes törölköző/ Tegyétek a homlokára!
- Augustine A halántékára!
- Mamy Mondtam, hogy rosszul mennek az üzleti ügyei...
Biztos öngyilkos lett!
- Suzon Hogy lett volna öngyilkos? Hiszen hátba szurták! Késsel!
- Mamy Késsel?
/Berohan Chanel asszony és Louise. Az első kispárnát hoz, a második repülőst./
- Chanel Miféle késsel?
- Louise Olyan törőfélével...
- Chanel Szarvaságancsból van a markolata?
- Louise Igen.
- Chanel Tegnap kérte tőlem, hogy felvágja a rajzlapokat.
- Augustine A rajzlapokat? Minek kellett nekik rajzlapok?

Gaby /lassan magához tér/ Értesíteni kell a rendőrséget.

Suzon Most rögtön?

Chanel Már így is elkéstünk vele...
/Catherine felveszi a kagylót és odanyújtja Suzonnak, aki idegesen nyomogatja a készüléket/

Suzon ~~Nincs~~ vonal. Süket.

Catherine /döbbenetesen felemeli a telefonzsinórt/ Elvágták a zsinórt!

Gaby Ki vágta el?

Suzon ...Valaki!
/Döbbsen csend. A szél becsapja az egyik spallettát, amely nyikorogva újra kinyílik./

Augustine /elfulva/ Gondoljátok, hogy... az a "valaki" még itt van a házban?

Mamy Pszt! Valaki járkál odakin...
/Feszülten figyelnek./

Louise /hirtelen felrántja azt az ajtót, amelyikhez a legközelebb van. Felsikolt, majd higgadtan közli/: Nincs itt senki!

Chanelné Ó, csak a szél! Meg a képzeletetek!

Chatherine És most hogy értesítjük a rendőrséget?

Gaby /feláll/ Elmegyek kocsival a faluba...

Suzon Veled megyek, anya...

Gaby Louise, a kabátomat!

Louise /elindul kifelé, majd hirtelen/ Asszonyom... a kutyák!

Gaby Mi van a kutyákkal?

Louise Nem ugattak az éjszaka! *Igen*

Augustine Hát aztán?

Louise Nyilván ugattak volna, ha...
/Csönd/

Gaby Ha micsoda?

Suzon Ha idegen járt volna a házban? Erre céloz?

Louis Igen. Erre.

Augustine ~~De ha semmiféle idegen nem járt itt, akkor...~~
az a ház a munkában, hogyha nem járt itt
ezek szerint... azt akarja mondani, hogy?...
/Hosszu csend. A szél iszonyu erővel becsapja a spalettát. A nők felsikoltanak. Általános fejtárgyvesztettség, majd felsóhajtanak./

Mamy /megfogja a félelemtől vacegó Chanel asszony kezét./ Ez így nem mehet tovább! Valakinek szét kell néznie abban a szobában!

Chanel Hogyan? Igen... valakinek... Ez az asszonyom dolga...

Gaby /Suzon felé/ Igen, valakinek vállalnia kell...

Suzon Igen... fel kell menni...
/Augustine-re néz./

Augustine Nekem rossz a szívem.

Mamy Nekem meg a lábam!

/Mindnyájan Louise felé fordulnak, aki zokogni kezd./

Gaby Szóval senki sem mer felmenni!

/Csönd./

Suzon /határozottan/ Történt tegnap este valami?

Gaby Semmi. Nyolc körül hazajött apád, megvaosorá-
zott, majd felment a szobájába dolgozni.

Suzon Nem járt itt vendég? *Vendég*

Gaby Nem. Senki. Ilyen itéletidőben! Ki az a bolond,
aki kimozdul?

Suzon És telefon? Nem telefonáltak?

Gaby Tudtommal senki.

Chanel Hallottuk volna.

Mamy Valami tolvaj lehetett... vagy egy csavargó...
valahogy besurrant, aztán...

Augustine Ugyan/mama, gondolkodj/Louise a garázs fölött
alszik; ha idegen jött volna erre, a kutyák
ugattak volna.

Louise Nem ugattak, az biztos.

Mamy Hát akkor? Talán valami ismerős? Valaki, aki
bejáratos hozzánk?

/Csönd./

Suzon Ki telefonált utolsónak?

/Csönd./

Azt kérdeztem: ki telefonált utoljára?

Chanelné

Én!

Suzon

Akkor miért nem mondja?

Chanelné

De hiszen mondom! Ma reggel fél nyolc tájt felhívtam a bentest.

/Mamy szigorú pillantására/ Megrendeltem a húst,

~~-nat!~~

Suzon

Szóval a gyilkos fél nyolckor még a házban volt. Csak utána vágta el a telefonszínórt.

/Rettenetes csönd./

Tisztázni kell a dolgokat... A papának üzleti gondjai voltak?

Gaby

Ugyan! Hiszen tudod, milyen volt az apád! Bármihez nyult, minden arannyá változott a keze között... értette a dolgát! Azt biztos, hogy nekem sosem panaszkodott. Aztán meg remek helyettest talált Farnoux ur személyében.

Suzon

Farnoux?

Gaby

Igen. Az új üzlettárs.

Suzon

~~Vagy-ugy!~~ És járt már itt?

Gaby

Nem. /Észbe kap/ Illetve egyszer... vagy kétszer talán... De mi nem voltunk nála... azaz nagyon ritkán!

Chanelné

De Farnoux urat, amikor itt járt, majdnem szétszedték a kutyák... neki is van egy spanielje, s annak a szagától a mi kutyáink teljesen megvesztek...

Suzon Szóval az a lehetőség kizárt, hogy Farnoux ur...

Gaby Teljesen kizárt.

Suzon Volt a papának haragosa?

Chanelné Senki! Soha senki!

Augustine ~~Nana!~~ Az nem biztos! Honnan tudjátok, kikkel találkozott a városban?

Gaby Nevetséges! ⁴²⁰⁹⁴ Csak nem képzeled, hogy valaki ideutazik a városból, fél nyolckor elvágja a telefonszínórt, majd eltűnik? ~~Éppen~~

Mammy Tudod te Gaby, mit jelent, amit mondasz?

Suzon /rövid szünet után/ Ki öröklí a vagyont?

Gaby Én!... akarom mondani, mi mindannyian... Ha eladják a gyárat és az árát felosztják köztem és köztetek... fele az enyém... fele! De én nem értek hozzá, ~~tott van~~ a végrendelet a jegyzőnél... mindenkit kifizetnek, na!

a gyár... én az ár... 1254
/Belegabalyodik, és sirvafakad./
Catherine, hozzá! egy zsebkendőt!

Catherine Értesíteni kellene apa hugát!
/Felmegy zsebkendőért./

Gaby /mintha megcsipták volna/ Az apád hugát? Épp ő hiányzik most! Egy ilyen nőszemély!...

Suzon Miért? Azt irtad, hogy házat bérelt a közelben...

Kecskeméti
~~szöveg~~

Gaby

Persze! Szeretett volna ~~kibékülni az apáccal!~~
Először Párizsban jól kitombolta magát, majd
leköltözött vidékre, hogy megkopassza a há-
tyuskáját... A drágalátos/Pierette! Én nem
szóltam apátoknak, s végre mégis csak a test-
vére, de szerencsére ő sem erőltette a dol-
got, még csak be sem mutatta nekünk. Az a
nőszemély - Istennek hála - soha be nem tet-
te a lábát a házukba.

/Chanel és Louise zavartan összenéznek,
Catherine lejön; odaad egy zsebkendőt Gaby-
nak./

Suzon

A városban találkoztak?

Gaby

Kizárt dolog.

Suzon

Hogy néz ki?

Gaby

Tudom én? Sosem láttam.

Mamy

Nekem egyszer messziről megmutatták. Szép nő
volt... érdekes.

Suzon

Miből él?

Gaby

Titok.

Suzon

Szeretnék beszélni vele.

Gaby

Beszélhetsz, ha akarsz, de ebben a házban
nem.

Suzon

Meglátogatom.

- Gaby Bizd csak ezt a rendőrségre. Az ő dolguk...
Louise, a kabátomat!
- Louise /elindul kifelé, de megáll; hallgatja a beszélgetést./
- Suzon ~~Allig egy éve költöztem el, s egy év alatt minden megváltozott! Mintha hályog esett volna le a szememről!~~ *Asszonyom!*
- Gaby Megöregedtem? /az ajkába harap/ ~~Hát~~ ebbe a szörnyiségbe bele is fogok rokkanni... szegény Marcel... olyan jól megvoltunk, annyira szeretők egymást!...
- Augustine /durván/ ...hogy külön szobában aludtatok!
- Gaby /Augustine-nek/ Marcel mostanában késő éjszakaig dolgozott. Megkért, hogy ideiglenesen költözzem ~~fel a másodikra.~~ *fel a másodikra* ~~Van még wondanivalód?~~ *Van még wondanivalód?*
- Augustine /farkasszemét nézve Gabyval/ ~~Egyelőre~~ *nincs.*
- Mamy Nyugodjatok meg. Nem maradhatunk így, segítség nélkül! Gaby, értesítsd a rendőrséget! Igyekezz!
- Chanelné /előbbre lép/ ~~Mégsem hagyhatjuk szegény urat csak úgy, egyedül. Asszonyom, ha megengedi, én mégiscsak felmegyek...~~
- Catherine /rettegve/ ~~És ha a gyilkos még mindig ott lapul?~~ *Aus...*
- Chanelné Ne fantáziálj, ~~kisfiányom!~~ Már régen elmenekült.
- Louise A szoba ablakából ki lehet ugrani a garázetetőre...

Chanel Dehogy! Ugyanugy ment el, ahogy jött, az ajtón keresztül! Sokkal ravaszabb, mint hisszük... és sokkal közelebb van, sokkal közelebb...

/Csönd./

Gaby Mit akar ezzel mondani?

Chanelné *A* Kezdem érteni!

unat /Közben odaér az apa szobájának ajtajához/

Hol a kulcs? Nincs a zárban... kinél van? Magánál van, asszonyom?

Gaby Dehogy! Kinél van? Nálad van, Augustine?

Augustine Nálam nincs. Suzonnál!

Suzon Nálam nincs.

Gaby Dehát kinél van? Képtelenség! Ki vehette el?

/Általános rémület./

Chanelné Magánál kell hogy legyen, asszonyom!

Gaby Nálam? De hiszen én elájultam!

Augustine /védekezően/ Én meg őt támogattam.

nyitni próbálta az ajtót
Suzon *ott* Én is... egyébként mindenki elment az ajtó előtt: Louise a repülősbéért, maga a párnát hozta, Catherine zsebkendőt...

Mamy Kivéve engem! Én meg sem mozdultam. Jesszusom!

/Kinyitja kezét, melyben ott van a kulcs./

Valaki bedugta a kötésembel,

/Nyújtja a kulcsot./

Est Gaby *ne* Ne kutassuk! Én tökéletesen megbizom magában,

- /Gaby/ Chanelné, maga az egyetlen, akinek bátran odaadom ezt a kulcsot...
- Augustine Ez igazán hízogő ránk nézve!
- Gaby Chanelné, maga itt a legbátrabb, tessék a kulcs!
/Odaadja neki/
- Chanelné Köszönöm, asszonyom! /Ujból elindul felfelé./
- Augustine /Gabynak/ Előbb talán megkérdezhettél volna minket is, nem?
- Gaby Azt teszem, amit a lelkiismeretem diktál.
- Augustine Ó, a te lelkiismereted!...
- Gaby Ne engedjen be senkit, Chanel! *nyél*
- Augustine /felháborodva/ Nem, azt már nem! Ha Chanel beléphet, akkor mindnyájunknak be kell mennie!
- Louise Nyilvánvaló! Vagy mindenki, vagy senki.
- Mamy Nem szabad hozzányulni semmihez?! *Nagyán*
- Louise Az ujjlenyomatok miatt...
- Chanelné /nem mozdul/ Csak nem gondolják, hogy azért kértem el a kulcsot, hogy eltüntessem...
/Rémült csönd./
Rendben van. ~~Ebben az esetben...~~ /Lejön./
- Mamy Jaj, Chanel! Ne legyen olyan érzékeny.
- Chanelné Ez nem érzékenység kérdése. Tizenöt éve szolgálók ebben a házban... engem meg lehet sérteni, nem számít, egy cselédnek ne legyen lelke: így igaz! Azért vagyok itt, hogy megkeressem a ke-

/Chanelné/ nyereset... Ennyi! Egyébként örülök is, hogy
nem mentem be... megvallhatom, én ugyanugy
féltem, mint maguk...

/Felmutatja a kulcsot/ Kinek kell a kulcs?

/Csönd/

Senkinek? Így is jó. ~~Akkor leteszem ide, az asz-
talra.~~

/Leteszi és dühösen leül. Csönd. Mindenki elhu-
zódik a kulcstól./

Louise /hirtelen/ És ha az a férfi mégis itt állokodik?

Chanem Férfi? Miért férfi?

Mamy ~~Más~~ ki lehetne?

Chancl Például egy nő.

/Csönd./

Augustine /kiabál/ Gyafázat! Csak nem minket vádol?

Gaby /gunyosan/ Akinek tiszta a lelkiismerete...

Augustine /szárazon/ Gyűlölsz, ugye?

Gaby ~~Dehogyan~~ Te a számomra nem létezel.

Augustine Halljátok?

Mamy Augustine, drágaságom, hallgassál! Gaby, drágám,
ne baragudj rá!

Gaby Óvd csak, becézzesd a te kis bogárkádát, anyám!

Mamy Gabykám...

Augustine /kitör/ Ugyis tudom, hogy neki adsz igazat...
hisz most ő a gazdag, nagyon gazdag, s ha nem

/Augustine/ | parirozunk, kiteszi a szűrünket... hát udva-
rolj csak nyugodtan, anyám, szolgálj meg a kosz-
tot, kvártélyt.../

/A többieknek/ Egyiktek sem meri kinyitni a szá-
ját, gyávák vagytok! De én... majd én mindent
elmondok a rendőrségnek...

Gaby | Mindent? Ugyan mit tudsz te?

Augustine | Bizd csak rám!

Suzon | Vigyázz, Augustine, ha nem tudod bizonyítani,
amit mondasz, becsuknak régalmazásért...

Augustine | Összefogtatok ellenem! Anyád nyíltan megtámad...

Gaby | Miért? Te hátulról szeretsz támadni?

/Döbbent csend/

Augustine | /sirva fakad/ Engem mindenki hülyének tart, én
mindenkinék az utjában vagyok, kolonc vagyok a
nyakatekon, egy kiszáradt kóró; hát mi öröm jut
nekem az életből, mi? Na, mondjátok meg! Én már
sem fiatal, sem elég erős nem vagyok ehhez.

Louise | /mosolyog/ Hát valami azért csak van...

Augustine | /félrefordul/ Miosoda?

Louise | Ne sirjon már! Hát a költészet!

Augustine | A költészet?

Louise | Persze! Láttam, ahogy éjszaka hálóingben fenn-
hangon verseket szaval a kertben...

/A többiekhez/: Komolyan!

Mamy Nem kellett volna végignéznie, Louise!

Louise Dehát semmi szórakozása itt az embernek. Augustine kirasszony, éjjel a parkban... ahogy gesztikulál... ez az én televízióm!

Augustine /a dültől nem tud megszólalni./

Mamy /csillapítja/ Ne izgasd fel magad... ^{beszél}adjak egy pohár vizet?

Augustine Tudod, hogy utálok a vizet!

Gaby ~~Nem!~~ Azt hittem, éjszaka azért keltél fel, hogy igyál.

Augustine ^{HA}Álmomban, akkor... az más.. ha rosszul vagyok a szívemmel.

Mamy: Kérsz egy nyugtatót ?

Augustine /feláll/ Nyugtatót? Ez az! Beveszem az egész dobozt, s akkor legalább örökre megszabadultok tőlem!

/Kirohan./

Mamy Ne haragudjatok rá! Szegény kicsikém...

/Feláll, kiszáll a tolókosziból, s tesz három lépést. A többiek döbbenetben bámulják./

Suzon A Mamy jár!

Gaby Jári!

Chanel Felkelt!

Gaby Mama! Mit jelent ez? A lábad?...

Mamy Mit akar^{sz} a lábammal? Működik!

/Kimegy Augustine után. Nyugtalanság. Űt az óra./

Suzon Tud járni?

Gaby Ugy látszik. Erdemes volt egy vagyonért toló-
széket venni neki! Nyilván Augustine-nal kö-
zösen főzték ki. Az embernek felkeveredik a
gyomra!

/Csönd./

Chanel Most mi lesz, asszonyom?

Gaby Indulok. Louise, a kabátomat! ~~Már harmadszor~~
kérem!

Louise /kimegy/

Chanel Hozok a tűzre... *ez van*

Gaby /leül/ Rettenetes!...

Suzon /odaáll melléje/ Anya, beszélj nekem apáról.
Mi történt, amióta elutaztam, s ide vettétek
a Mamyt és Augustine nénit?...

Gaby De hiszen ismerted apádat... talán még nálam
is jobban, mindig előbb neki mondtál el min-
dent...

Suzon Mamy és Augustine néni kijöttek vele?

Gaby Na hallod?/Ha mást nem, a teli hasukat neki kö-
szönhették! Néha veszekedtek, de sosem komolyan.

Suzon Veszekedtek? Min?

Gaby Apróságokon... Tudod, Augustine elefántot csi-
nál a bolhából, Mamy meg a részvényeivel a fe-
je alatt alszik, a *kiapólykodása*

~~Érted a helyzetet?~~
~~Érted a helyzetet?~~

Suzon Maminak részvényei vannak?

Gaby Igen. S úgy őrzi őket, mint a kutya a osontot!
Százszor kértem, hogy adja oda Marcelnek, s fektessék be a gyárba, de hiába! Hallani sem akart róla!

Suzon S ezek a részvények segítettek volna apának?

Gaby Igen. Volt egy váltója, ami két nap múlva lejár.

Catherine /nyugtalanul/ Valami baj volt a gyárral?

Gaby Kedvesem, a váltó az váltó!

Suzon Mit érdekelt téged, hogy Mamy mit tesz a pénzé-
vel? Hiszen a te részvedet kiadta, nem?

Gaby Először azt se adta. A szó szoros értelmében ugy
kellett kitépnem a kezéből, hogy odaadhassam Mar-
celnek, aki befektette a gyárba. Augustine persze
tiltakozott, főleg akkor, amikor...

Suzon ~~Miért részletezed így? Ilyen súlyos a helyzet!~~

Gaby ~~Nem, de tudod, nagy sértődés lett a dologból...~~

Suzon ~~Nem tudom. Most hallom először.~~

Gaby ~~Különbben nem is érdekes. A lényeg az, hogy Mamy
és Augustine a háláérzet és a fősvényesség között
örlődik, és soha se vannak kötslezeve nekünk, más-
részt féltik a pénzüket...~~

Suzon Miért ne féltének? Nem jut mindenkinek gazdag
férj!...

Gaby Talán bizony ez is az én hibám? Ha tudnád, meny-
nyit könyörögtem, míg ide költözhettek!... Apád

- /Gaby/ ki nem állhatta őket, mindig a fiatalokhoz vonzódott.
- Louise /belép, kezében Gaby kabátja, amit felad./
- Suzon Mióta van nálunk, Louise?
- Louise Miért kérdezi a kisasszony?
- Gaby Louise októberben lépett szolgálatba.
- Louise Két évig szolgáltam egy nyugdíjas jegyzőnél. Ellenőrizheti a kisasszony.
- Suzon Engem ez nem érdekel.
/Louise indulna kifelé, Suzon megragadja/
Louise, biztos, hogy nem ugattak a kutyák?
- Louise Biztos. Nem nagyon aludtam az éjszaka. Valahogy rossz előérzetem volt... olyan furcsa volt az ur, amikor bevittem neki a teát...
- Gaby /meglepődve/ Teát kért?
- Louise Igen. Ugy éjfél tájt.
- Gaby Mikor?
- Louise Éjfélkor.
- Suzon Éjfélkor szokott teázni?
- Gaby Dehogy! /Louise-nak/ ~~Es miért éppen/teát?~~ *Kéret*
- Louise Nyilván megszemjázott vagy megfájdult a nyomra. Láta, hogy a konyhában még ég a villany, csengetett, ^{le}feljöttem, teát kért, lementem, megfőztem és bevittem neki.
- Suzon És sokáig maradt nála?

- Suzon /meglepetten/ Kártyázik? Mióta? *Kezével?*
- Louise Nem tetszett tudni? A fenébe, kár volt mondani!
- Suzon /azt se tudja, mit mondjon./ Nem, nem tudtam...
Most legalább tudom. Dehát kivel kártyázik oda-
lenn?
- Louise /hallgat./
- Catherine Valakivel közülünk?
- /Csönd./
- Louise Nem szokásom az árulkodás.
- Catherine Nem áruljuk el senkinek.
- Louise /hatásvadászón/ Hogy kivel?... Hát... én meg-
mondom... ~~engem~~ *szólina* nem érdekel... Pierette kisasz-
szonnyal játszik, az apjuk bugával!
- Catherine ~~Tessék? Nahát!~~ *Kivel*
- Suzon Honnan tudja?
- Louise A Mamý rajtakapta őket! Elfelegette egyik este,
amikor hcsicosentett...
/A lányok értetlen tekintetére/: A Mamynál mindig
van dugipia...
/Catherine nevet; Suzon elképedve bámul.
- Suzon És hogy néz ki ez a Pierette néni?
- Louise Nem tudom, de még ~~soha~~ *soha* nem tette be a lábát.
A mamájuk szerint fennyadt éjjeli lepke, Chanelné
szerint viszont igen tehetséges és "fehér, mint a
liliom". Nekem aztán édesmindegy! És ha tényleg

/Louise/ léprecsalt néhány jómadarat, én nem vetek rá követ, az biztos!

Suzon De hogy jön fel a faluból?

Louise Autóstoppal feljön az elágazásig...

Suzon Onnan még két kilométer!

Louise Azt gyalog teszi meg. Jól ismeri az aszfaltot, Ez a szakmája.

Chanelné /belép, kezében tálca, azon teáscsésze/ Augustine kisasszony?

Suzon A konyhában... /mutatja/.

Chanelné /Louise-nak/ Vigye ki neki! /Odaadja neki a tál-
cát, s mutatja az utat./ Mekkora komédiás ez a
ti Augustine nénitek! Ugy sikoltozik a konyhán-
ban, mintha nyuzná! Készítettem neki egy kis
teát. ~~nyuzgatóteát~~

Suzon Hogyhogy komédiás?

Chanelné Ugy, hogy kutyabaja! Csak osinálja a műsort.

Suzon Te nem nagyon szereted őket, ugye? Őt és a Mamyt.

Chanelné Kiüldözik anyádat a házból; állandóan megjegyzé-
seket tesznek, erkölsről prédikálnak... minden-
be belebeszélnek... de csak egyetlen dologban
van igazuk, s ez Catherine...

Catherine Mi bajod van velem?

Chanelné Ocsmányul beszélsz, rágógumival, cigarettázol,
borzalmas ponyvákat olvasol, amiknek már a bo-
ritójától is borsózik az ember háta!

*mönyem
jeterjác*

Catherine Hát aztán! Maradi vagy, az a baj!
/Megfordítja a könyvet, a borító valóban rémüleg-
tes./

Chanelné Suzon, te sokkal kedvesebb voltál...

Suzon Nem vagyunk egyformák, ~~annyira szegények!~~

Chanelné Szegény kicsikéim!...
/Csönd./

Catherine /Álnokul/ Chanel néni, tegnap hánykor mentél el-
lefeküdni?

Chanel Éjfél tájt.

Catherine Sétáltál egyet?

Chanelné ~~Viccelsz?~~ Ilyen időben?

Catherine Járt nálad valaki?

Chanelné /zavarban/ Nálam? De hiszen tudjátok, hogy tíz
éve nem jár hozzám senki.
/Catherine és Suzon összenéznek. Chanel kitör/
Kivasaltam a nadrágodat, Catherine! Mi lenne,
ha végre rendesen felöltöznél?!

Catherine Jó, jó, felöltözöm!
/Vigyorgva kimegy a cselédszoba felé./

Suzon Mondd Chanel néni, bevált ez a Louise?

Chanel Attól függ, hogy kinek? Louise számító kis szaj-
ha, akinek egyéb gondja sincs, mint hogy bele-
feküdjön a gazdája ágyába! Ami pedig a többie-
ket illeti...

Mamy /nesztelenül bejött, s meghallotta Chanel asszony utolsó mondatát/

A többieket csak bízd rám!

/Chanel asszony vállat von, s méltóságteljesen kivonul./

Mamy a szája elé teszi az ujját: pszt! - és titokzatos képpel az egyik sarokba buzza Suzont./

Valamit feltétlen el kell mondanom neked! Senki másban nem bízom, csak benned! Apád tönkrement, neked bevallotta!

Suzon Mamy, ez nagyon fontos hír! Beuzélj!

Mamy /halkan, hadarva/: Én bálából, amiért befogadott bennünket, felajánlottam neki a részvényeimet, tudod, amiket a nagypapától örököltünk, de apád nem fogadta el. Azt mondta: "Mamy, tartsa meg a pénzét, ennyivel ugysem tud megmenteni a csőd-től"! Megkért, hogy senkinek ne szóljak, ezért eljátszottam a zsugori vénasszonyt, aki a párnája alá dugja az összekuporgatott pénzt... Eo...

Suzon És mi lett a részvényekkel?

Mamy /reszketve/ Két nappal ezelőtt valaki ellopta őket.

Suzon Tessék? Ellopták?

Mamy Altatót csempészték a boromba. Tudod, egy pohár portói olyan kellemesen elzsibbasztja a

/Mamy/ lábamat... altatót keverték bele, s ellopták a részvényeimet. Valaki, aki ismerte a rejtekhelyemet.

Suzon A kispárnád alatt!

Mamy /elfulva/ A párnám... honnan tudod?

Suzon Mindeki tudja.

Mamy /felindulva/ Mindenki? Tolvaj banda! Tolvajok!
/kiabál/ Gyilkosok!
/Sorra kirohannak a többiek./

Gaby Mi történt, Mamy? Megbolondultál?

Mamy Ellenkezőleg!

Suzon Most tudtam meg, hogy ellopták a Mamy részvényeit...

Augustine /Mamynak/ Még hogy ellopták? Hazug! Eladtad őket a beleegyezésem nélkül! Az én részem is!

Gaby /igyekszik lefogni./

Mamy Ellopták!

Gaby Ugyan, ki lopta volna el!

Mamy Pedig ki sem mozdulok a szobámból!

Augustine Minden éjszaka kimész valahová! Hallom! Recseg a padló.

Mamy Te sosem alszol?

Augustine Soha! Figyelek! S ha a gyerekek nem volnának itt, most szörnyű dolgokat mesélnék!

Gaby /megvetően/ Szegény hülye!

Augustine

ho szegény...
Igen, szegény! Mert elloptad a részvényeimet!
~~Add vissza! /Ráveti magát Gabyra./~~

Mind

Augustine! Megörültél? Azt sem tudod, mit
beszélsz! Nyugodj meg!

/Szétválasztják őket. Csönd. Louise, aki eddig
figyelt, felvihog./

Gaby

Mit az? *revert*

Louise

Jaj, bocsánat!

Gaby

Mindenki maradjon a helyén. Értesitem a rendőr-
séget! /Gyorsan kimegy a főbejáraton/

Louise

Asszonyom! A retikülje! A slusszkucs!

/Utána siet, kezében a retiküllel./

Suzon

/szemrehányóan/ Szégyelheted magad, Augustine
néni!

Mamyia...
~~Augustine~~

te
/támadóan/ Ha tudnád, milyen szegények voltunk!

Mamy

Rettentő szegények! Amikor nagyapa meghalt, s
én ittmaradtam *pranci* veletek, Gabyval és veled...

fogalmatok sincs, mennyit kell gürcölnie egy
magányos nőnek! Most majd Gaby is megtudja...
mindig ugyanaz a nóta!...

Augustine

Remlem, Gaby nem úgy neveli a lányait, mint
te: az egyiket uribölgynek, a másikat cseléd-
nek!

Catherine

/aki közben beleült a Mamy tolószékébe és
ide-oda gurul/ Miattam ne izgulj! Nekem nincs
kisebbségi érzésem.

Augustine Majd lesz! Én is akkor éreztem először, amikor Gaby egyedül ment bálozni.

Catherine Utálok a bálokat!

Augustine Én is utáltam! De elmentem. Mint a többiek. Hogy én is felosipjek valakit. De nekem nem sikerült... Ezért egy nap elhatároztam, hogy soha többé nem megyek. Vége. Otthon maradtam Mamával... örökre.

Mamy Augustine, kislányom...

Augustine Nagyon szeretlek Mamy, még ha nem is hiszed, és a többieket is szeretem, csak senki nem hiszi el. Azt hiszik, hogy gyűlölöm őket.

Catherine Olyan az, mint a jó Lor. Ha nem isszák, meg-savanyodnak.

Suzon Catherine, fogd be a szád! Mindenkinnek megvan a maga kisebb-nagyobb baja.

/Augustine-nak/ De most nagyobb baj van!

Augustine /kétségbeesve/ És épp a megérkezésed napján! Hogy pont most öljek meg! Késsel! Hátulról!

Suzon Hallgass!

Augustine Miért? Csak az igazat mondom... A gyilkos közöttünk van!

/Catherine sirvafakad, Chanelné karjában./

Chanelné Teljesen kikészítitek ezt a gyereket!

Augustine /halkan Suzonnak/ Arról is az anyád tehet, hogy

/Augustine/ ez a gyerek ilyen ideggyenge lett! Hajnalig bujja azokat az átkozott könyveket, s direkt égeti a villanyt, csak hogy ne tudjak aludni! De mindegy! A pillanat nem alkalmas rá, hogy elmondjam anyád viselt dolgait.

Suzon Miért nem?

Augustine Nem rád tartozik! Tőlem senki sem fogja megtudni, hogy... /szinte badarva/ Gaby, állandóan pénzért nyaggatta Marcellt; jeleneteket rendezett... semmi közöm hozzá, hogy hol és főleg kivel herdálta el az apád pénzét, tőlem ugyan meg nem tudod... csak sajnáltam azt az áldott jó embert! Ha csak egy szót is mert szólni, ~~hmm~~ az anyád belemart! Egy ilyen emberbe! Aki mindent megtett értünk... értünk! Alig múlt el nap, hogy ne ~~rett~~ volna nekem édességet... /s befogadott bennünket, hiába áskálódott ellenünk az anyád!...

/Sirni kezd. Váratlanul belép Gaby, mögötte Louise./

Louise Nem, nem és nek! ~~Ételt a pohár!~~ Most azonnal felmondok!

Gaby Gondolja, hogy ez a legalkalmasabb pillanat?

Louise Torkig vagyok az egészséggel! És nem tegnap óta!

Suzon De hát mi történt?

Handwritten note:
Valaki...
1944/10/27

Gaby Valaki szántszándékkal tönkretette az autót!
/Döbbsent csönd./

Louise /vigyorogva/ "Valaki" /! Ki az a valaki?

Gaby /Louisenak/ Senki sem kíváncsi a megjegyzéseire!

Louise ~~Ezek nem megjegyzések, ezek tények!~~

Gaby Igen? Hát akkor majd én is felhívom egy-két "tény"-re a felügyelő ur figyelmét az első kihallgatáson. Maga éjszakánként túl sokszor kions a házból, fiam, s ezt mindenki tudja!

Louise Hát akkor majd én is felhívom a felügyelő figyelmét arra, hogy éjszakánként maga is túl sokszor kions, asszonyom, épp csak ezt senki sem tudja!

Gaby Szerencsére a törvény még bünteti a hamis tanuzást.

Louise És a hamis végrendeletet is!

Gaby Mit beszél itt össze-vissza?

Louise Csak meg kell kérdezni a közjegyzőt!

Gaby A közjegyzőt? Minek?

Louise Az örökség miatt. Elsőként azt nézik, volt-e indíték. Kinek állt érdekében a gyilkosság?

Gaby Nem értek egy szót sem!

Catherine Pedig világos. Többnyire az a gyilkos, aki

[Handwritten scribbles]

/Catherine/ a vagyon nagyobbik részét öröklí. Legalábbis a detektívregények szerint.

Gaby 70 Jobban tennéd, ha a földrajzknöyvet olvasnád! /Pofonvágja Catherine-t./ *[Handwritten: Előre néző]*

Augustine Ez az első eset, hogy érdeklődsz a tanulmányai iránt.

Suzon Anya, *[Handwritten: Ha nincs más megoldás]* nincs más megoldás: neki kell vágni/gyalog. *[Handwritten: Megyek!]* Megyek!...

Gaby Veled megyek.

Suzon Felesleges, lefutok az erdőn át az elágazásig.

Gaby Akkor indulj/gyorsan, még mielőtt megunom az arcátlanságot.

Suzon /elindul./

/Kintről zaj hallatszik./

Louise Nézzék!... Valaki van a kertben! *[Handwritten: Kertben]*

Gaby Pszt!

/Rettegve összebujnak. Kintről léptek hallatszanak. Mindenki halkan beszél, miközben remegve hátrálnak./

Louise ~~A gyilkos visszajött!..~~ *[Handwritten: A gyilkos visszajött!..]*

Augustine Rosszul vagyok... rosszul vagyok!

Gaby *[Handwritten: Rosszul]* ~~Oda nézzetek!~~ *[Handwritten: bejár]*

/A főbejárat üvegablaka mögött megjelenik egy árnyék. Kalap, nagykabát, befelé néz.

A nők dermedten figyelnek. Az alak lenyomja a

kilinoset és belép. Pierette az, elegáns, har-
mincöt körüli asszony. Körülkémlél, majd óva-
tosan elindul előre, hirtelen zajt hall, meg-
fordul, és meglátja a többieket. Félelmében
ijedten felsikolt./

I/3

Pierette

Elnézést, bűlgyeim... sosem mertem volna hivat-
lanul betörni ide, /a-bátyámhoz, /s főként nem
ilyen időben... de a körülmények... tudom, hogy
különös, de egy órával ezelőtt felhívott valaki
s azt mondta: "Siessen, a bátyját megölték"!

/Erőltetetten/ Nyilván valami ostoba tréfa...
de mielőtt bármit kérdezhettem volna, letették.
Próbáltam telefonálni, de nyilván beázott a vo-
nal, mert nem felelt... hirtelen, magam sem tu-
dom, miért, ^{olyan} félelem fogott el... a pék elhozott
az ^{kapuig} ~~elágazásig~~, és most...

/A nők körülveszik./

Miért néznek így rám? Tréfa az egész, ugye? Vá-
laszoljanak!

/Megérti, hogy igaz; rémülten felsikolt, felsza-
lad a lépcsőn, próbálja kinyitni Marcel szobájá-
nak ajtaját. Megfordul, és sápadtan kérdezi/:

Miért van bezárva a bátyám szobája?

Gaby

Honnan tudja, hogy ez az ő szobája, ha még sosem
járt itt?

Pierette Mindnyájan ezt az ajtót nézték.
/Megrázza a kilincset, majd dörömböl/
Marcell! Marcell! Nyisd ki! Én vagyok, Pierette!
Mi történt, Marcel?

Gaby Ne kiabáljon! Marcel halott.

Pierette Halott? Hát mégis igaz?

Louise Hátba szurták...

Pierette /sápadtan, magánkívül lejön néhány lépcsőfokot,
s ráborul a korlátra./

Gaby /odamegy hozzá/ Nyilván megérti, hogy kénytele-
nek vagyunk feltenni néhány kérdést...

Pierette Kérem, hagyjanak békén!

Gaby Felismerte a telefonáló hangját?

Pierette Nem. Hiszen csak egy mondatot mondott.

Gaby Férfihang volt?

Pierette Női.
/Csönd./

Gaby Nem telefonált senki. Kitalálta az egészet.

Pierette És miért találtam volna ki?

Gaby Hogy valamilyen ürüggyel idejöhessen. Pontosab-
ban: visszajöhessen! Hiszen járt már itt, ugye?

Pierette Soha!

Gaby Akkor miért nem ugattak a kutyák? Ismerik ma-
gát, igaz?

Pierette Mit tudom én! /Csönd./ Miért zárták be az ajtót?

Gaby Hogy senki ne nyúlhasson semmihez.

Pierette **És kinél van a kulcs?**

Gaby Nálunk.

Pierette ~~Látni akarom Marcelt, adják ide a kulcsot!~~ Be
akarok menni!

Gaby ~~El akarja tüntetni a nyomokat,~~ ^{hiszen a} ^{szobája előtt} igaz?

Pierette /kiabál/ Adják ide a kulcsot, vagy betöröm az aj-
tót!

Gaby Tessék, vegye el.

/A kisasztalra mutat/

Pierette /habozik, majd odamegy, fogja a kulcsot, felro-
han a lépcsőn, s próbálja kinyitni az ajtót.

Hiába./

De... hiszen ez nem nyitja!

Gaby Mit mond?

Pierette Tessék, próbálja meg!

Gaby /felmegy, próbálja kinyitni az ajtót/

Ez nem az a kulcs! Valaki kioszerélte!

/Egymásra bámulnak./

~~Catherine~~ Se telefon, se kocsi, se kulcs!

Augustine Valaki itt ellenünk dolgozik. Most már biztos.

Mamy Az istenért! Gondoljátok meg, mit beszéltek! Ha
így megy tovább, mindnyájan megbolondulunk.

Suzon Dehát mit mondjunk, nagymama? Magam is a leg-
rosszabbra gyanakszom... bármelyikünk elcserél-

/Suzon/ hette a kulcsot, hogy ne tudjunk bemenni... még Pierette néni is, hiszen háttal állt nekünk az előbb, amikor felment a léposón...

/Ez már több a soknál, Pierette ki akar menni, de a többiek eléje állnak./

Pierette **Mi ez? Hé! Csak nem akarnak bezárni?!**

Gaby Nevezze, ^{ahogy} aminek akarja.

Pierette /megfordul, visszajön, leveti a kabátját és leül./

Rendben van! De akkor szeretném tudni, ki kicsoda.

Suzon Suzon vagyok, az unokakuga.

~~Catherine Catherine...~~

Catherine : Gaby

Mamy Mamy...

Gaby /támadóan/ Mikor látta utoljára a férjemet?

Pierette ^{tudja} De hiszen tudják, hogy haragban voltunk...

Gaby Ne akarja beszélni, hogy sosem találkoztak titokban!

Pierette De találkoztunk. Egyszer-kétszer véletlenül a városban... nagyon szeretett engem, és bántotta, hogy maga kitáltott a házából...

Gaby Nocsak!

Suzon Mindenesetre most itt van!

Pierette Nyilván ezért csaltak ide! Világos.

Suzon Miért értesítette volna magát a gyilkos?

Gaby Képtelenség.

Pierette /gyűlölettel/ Mindenesetre az én bátyámat ölték

/Pierette/ meg, s én magukat gyanusítom, egytől egyig!

Gaby Maga sokkal gyanusabb, mint mi!

Pierette Azt hiszi?

Gaby Igen. Ha nincs takargatni valója, miért akart megszökni?

Pierette Értesíteni akartam a rendőrséget! Most, ^{En} hogy Marcel meghalt, ~~az~~ az utolsó támaszomat is elvesztettem. Magányosabb vagyok, mint valaha... de maguknak ^{azt} a szabadságot jelenti, a pénzt!

Gaby Még a végén azzal vádol, hogy megöltem a férjemet!

Pierette És miért ne?

/Majdnem egymásnak esnek./

Mamy /közbelép/ Ne veszítsük el a fejünket!... Marcel anyósa vagyok, ez meg a másik lányom, Augustine. A maga bátyja befogadott bennünket. Nekem volt pénzem, kisasszony, de képzelje, tegnapelőtt ellopták...

Augustine Mama! Hagyja ezt!

Mamy Jobb, ha mindent tud.

Pierette /Augustine-ra mered/ Szóval maga az az Augustine? Rég szerettem volna találkozni magával.

Augustine És miért, ha szabad kérdeznem?

Pierette Ugyanabba a könyvtárba járunk.

Mamy Te könyvtárba jársz? Sosem mondtad.

- Pierette Bocsásson meg, ha indiszkréciót követtem el.
- Augustine /sápádban/ Nincs ebben semmi. Beiratkoztam, de soha nem kölcsönöztem ki egyetlen könyvet sem.
- Mamy A lányom nem is szeret olvasni.
- Pierette Csakugyan? Pedig a könyvtárosnő azt mondja, hogy hetente legalább öt szerelmes regényt vesz ki.
- Augustine Nyilván téved.
- Pierette Lehetséges. Mindenesetre egy hete még maga olvasta a "Velencei szerelmesek"-et. Vagy nem?
- Augustine /elbizonytalanodik/ A "Velencei szerelmesek"-et?
Nem is tudom... nem emlékszem...
- Pierette Közvetlenül maga után kölcsönöztem ki a könyvet. Pusztán véletlenül... ^{És} képzeljék, a lapok között találtam valamit, ami a magáé! Akkor kezdett el érdekelni a személye.
- Suzon Mit talált?
- Mamy Adja vissza neki és kész.
- Pierette Egy levelet felejtett benne. Pontosabban egy levél piszkozatát. A bátyámnak írta.
- Gaby Marcelnek? Te leveleket irkáltál Marcelnek? Hiszen naponta találkoztatok!
- Augustine Ugyan-dehogy! Hazugság az egész!
- Pierette Hazugság? Sajnos, nem. Van egy rémes szokásom: pedáns vagyok, mindent elteszek.

/Kivesz a retiküljéből egy papirlapot, amit

/Pierette/ - miközben fennhangon olvassa - többször
meglenget a többiek orra előtt./

"Kedves Marcel, ne haragudj, amiért tegnap
jelenetet rendeztem előtted a Mamának a köt-
vények miatt. Követelnem kellett a részemet,
nehogy megsejtsék, amit irántad érzek. Ha
rajtam volna, az egészet neked adnám azonnal..."
és így tovább... ~~itt olvashatatlan,~~ de van még
egy érdekes passzus: "Tudd meg, hogy mindenre
képes vagyok érted, de kérlek, ~~ne froclizzál,~~
többé Gabyval... Forrón csókollak. Aláírás:
Augustine."

Augustine /kitépi a kezéből a levelet és apró darabkákra
szaggatja./ Nem igaz! Sosem szerettem Marcellt!
Gyűlöttem! Kicsapongó, lump alak volt, csak úgy
hemzsegték körülötte a nők! Odaadtam volna ne-
ki a pénzeset, hogy a szeretőire költse? Nézzé-
tek meg a hugát, nézzétek; ahogy mosolyog!...
Mintha ~~ő~~ ^{Marcellt} láttnám!...

Mamy Félrebeszél.

Augustine /Pierettenek/ Ezért még megfizet!

Pierette Fenyegés? Egy gyilkossági indíték, egy fenye-
getés; nem sok ez egyetlen személynek?

Augustine Nem igaz! Sosem tudtam volna megölni! Ki sem
mozdultam a szobából egész éjjel.

- Gaby Csak öt alkalommal a fürdőszobába.
- Augustine A fürdőszobába? Milyen fürdőszobába?
/Mivel már nem tud mit mondani, zokogni kezd./
- Suzon Brávó, Pierette néni! Úgyesen Augustine-re há-
-ritotta a gyanút. Szép munka volt. Csakhogy ne-
-künk is lenne néhány kérdésünk.
- Pierette /rágyujt egy cigarettára, hogy leplezze az ide-
-gességét/ Tessék: kérdezzenek.
- Suzon Járt már itt?
- Pierette Soha. *Nem*
- Suzon Hazudiki Bizonyítani tudjuk.
- Pierette /hirtelen Chanelné felé fordul/ Köszönöm, Chanel.
- Chanel /elfulladva/ Én nem mondtam semmit, Pierette!
- Pierette /az ajkába harap./
- Gaby Mit jelent ez az egész?
- Suzon Azt, hogy ismerik egymást, s titokban találko-
-gatnak. Imádnak kártyázni.
- Gaby És hol találkoznak?
- Pierette /rövid szünet után/ Nálam. A városban! Estétként.
Ez talán nem tilos?
- Gaby Csak nem azt akarja elhíttetni velünk, hogy
Chanelné kilenc kilométert gyalogol estétként,
hogy magával kártyázzon?
- Suzon Megint hazudik. Én azt kérdeztem, hogy járt-e
itt, s maga azonnal Chanelné felé fordult.

/Suzon/ Chanelné tehát tudta, hogy maga itt járt. Sőt, ~~el~~ is kísérte, nehogy a kutyák megtámadják.

Igy volt, igaz?

/Csönd./

Chanel Most már mindegy, Pierette.

/A többieknek/ Nálam játszottunk, a vadászlakban. Néhányszor éjszakára is itt maradt...

Gaby Szóval így vagyunk! A vadászházól idáig pedig alig egy ugrás!

Pierette Hát igen. Jártam itt a bátyámnál. Egyszer. Hát aztán? Fontos megbeszélni nálunk volt.

Suzon Olyan fontos, hogy Chanelné nem adhatta volna át az üzenetet?

/Csönd./

Térjenek már észre! Mi lesz, ha megérkezik a rendőrség?

Augustine Ha megérkezik egyáltalán! Mert egyelőre senki- nek sem fontos, hogy értesitse őket!

Suzon Jobb is így! Ők nem lesznek ilyen elnézőek! Szedjétek már össze magatokat, beszéljétek!... Gyerünk!

Gaby Nyilván azért jött, hogy pénzt kérjen.

Pierette /feláll/ Sosem kértem pénzt Marcelltól.

Gaby Adott ő magától is, nem igaz?

Pierette De igaz. Látta, hogy nem szívesen kérek, s

- /Gaby/ Ugy rémlett, mintha becsapták volna az ajtót...
De nyugodtan olvasott, így hát lefeküdtem.
- Suzon Találkoztál valakivel a folyosón?
- Gaby Igen... Nem. Fogalmam sincs!
- Suzon Catherine, te is felkeltél?
- Catherine Igen, kimentem a fürdőszobába. Anya nyilván ezt hallotta. De nem láttam senkit.
- Suzon Nem is hallottál?
- Catherine Nem is figyeltem. Csak arra emlékszem, hogy Augustine néni beszólt, oltsam el a villanyt.
- Suzon Válaszoltál neki?
- Catherine Igen.
- Augustine Válaszolt. Egy vaskos gorombaságot vágott a fejemhez ~~az~~ kis beestia. /Megcsipi Catherine-t./
- Catherine /felüvölt/ Ezért még megfizetsz! Nem akartam elmondani, de most elmondom!
/A többieknek/: Amikor újra lefeküdtem, különös zajt hallottam, felkeltem, és belestem Augustine szobájába a kulcslyukon... a tükör előtt állt, s valami csillogó holmit tartott a kezében. Akkor még nem gyanakodtam, de most már tudom: egy kés volt a kezében. Azt fente.
/Mindenki kiabál/
- Augustine Kis hülye! Agyadra mentek a rémtörténetek!
- Catherine Neked meg a "Velencei szerelmesek"!

/Gaby/

Ugy rémlett, mintha becsapták volna az ajtót...
De nyugodtan olvasott, így hát lefeküdtem.

Suzon

Találkoztál valakivel a folyosón?

Gaby

Igen... Nem. Fogalmam sincs!

Suzon

Chatherine, te is felkeltél?

Catherine

Igen, kimentem a fürdőszobába. Anya nyilván ezt hallotta. De nem láttam senkit.

Suzon

Nem is hallottál?

Catherine

Nem is figyeltem. Csak arra emlékszem, hogy
Augustine néni beszólt, oltam el a villanyt.

Suzon

Válaszoltál neki?

Catherine

Igen.

Augustine

Válaszolt. Egy vaskos gorombaságot vágott a fe-
jemhez a kis beestia. /Megcsipí Catherine-t./

Catherine

/felüvölt/ Ezért még megfizetsz! Nem akartam el-
mondani, de most elmondom!

/A többieknek/: Amikor újra lefeküdtem, különös
zajt hallottam, felkeltem, és belestem Augustine
szobájába a kulcslyukon... a tükör előtt állt,
s valami csillogó holmit tartott a kezében. Ak-
kor még nem gyanakodtam, de most már tudom: egy
kés volt a kezében. Azt fente.

/Mindenki kiabál/

Augustine

Kis hülye! Agyadra mentek a rémtörténetek!

Catherine

Neked meg a "Velencei szerelmesek"!

Augustine A fésűmet tisztítottam. Gyöngyházból van, azért
csillogott.

Gaby Hajnali háromkor?

Augustine Akkor tisztítom a fésűmet, amikor akarom.

Suzon Én hiszek neked, Augustine néni.

/Int a többieknek, hogy hallgassanak/

Azt mondtad, ugye, hogy ötször mentél ki a
fürdőszobába?

Augustine Igen.

Suzon Találkoztál valakivel?

Augustine Senkivel.

Suzon Nem is hallottál semmit? Lépéseket, ajtócsukó-
dást?

Augustine Nem figyeltem.

Gaby Bocsánat! De nem tudtál aludni! Már pedig, ha
valaki nem tud aludni, akkor a legkisebb nesze-
re is összerezzen. /Az imént azt mondtad, hal-
lottad, amikor a Mamy felkelt...

Augustine Ez igaz. Hallottam.

Gaby Mamy, felkeltél?

Mamy Nem.

Augustine Ó!...

Mamy /idegesen/ Igen. Felkeltem. Körülbelül egy óra
volt. ~~Horgolni~~ ^{kötve} akartam az ágyban, s eszembe ju-
tott, hogy a fonalat a szalonban felejtettem.

/Mamy/

Le semmi bevittem
~~Lementem és felhoztam.~~

Gaby

Láttál valakit?

Mamy

Senkit. Catherine-nál és Augustine-nél égett a villany. Ugy rémlett, mintha Marcel szobájában vitatkoznának, de nem hallottam tisztán, nem is izgattam magam. Azt hittem, hogy te kiabálsz Marcellel...

Gaby

Ahogy szoktam. Köszönöm!

Mamy

Gabykám, nem akartalak megbántani...

Gaby

Lehet. Mindenesetre öröm hallani, hogy az anyám szerint az urammal késhegyig menő vitát folytattam... /döbenten elhallgat/... akarom mondani...

/Csönd./

Suzon

Louise maga is hallott hangokat apám szobájából?

Louise

Amikor felvittem a teát
~~Semmit. Amikor felvittem a teát,~~ az ur egyedül volt.

Suzon

Találkozott valakivel?

Louise

Igen. Augustine kisasszonnyal.

Augustine

/elhülten rámered./

Suzon

Nocsak! Te azt mondtad, Augustine néni, hogy nem talákoztál senkivel.

Augustine

Elfelejtettem... nyilván inni akartam valamit...

- Gaby Ugy látszik, végigitta az éjszakát.
- Suzon Louise, hol találkozott a nénivel?
- Louise Hát... ~~a faliora előtt.~~
- Suzon A faliora előtt? Ha emlékezetem nem csal, a faliora a folyosó másik végén van, nem a szobád és a fürdőszoba között.
- Augustine Valóban? Lehetséges. Nyilván akkor találkoztunk, amikor beszóltam Catherine-nak, hogy oltsa el a lámpát.
- Gaby /közelebb lép hozzá/ Nyilván Marcel szobája körül álalkodtál... /Mi történt vele?/
- Suzon Tudnád, anya, ha nem költöztél volna külön szobába!
- Gaby /elfuló hangon/ Kikérem magamnak, hogy a saját gyermekem ítélkezzék fölöttem!
- Pierette /csufolódva/ Valakinek meg kell tennie.
- Gaby /ellentámadásba megy át, mert látja, hogy Chanelné mosolyog/ És maga, Chanelné, hány órakor hagyta el a házat?
- Chanelné /zavartan/ Nem tudom, nem néztem, de éjfél körül lehetett.
- Gaby A tea előtt vagy a tea után?
- Chanelné Akörül! Hallottam, hogy az ur megrendeli, e nem sokkal később elmentem.
- Gaby Mennyivel később? Öt perc múlva?

Chanel Kicsit később, mert ha Louise főzőskézni kezd, ~~egy~~ negyedórába is beletelik, amíg rendet rakok utána. ~~Nem is szólva arról, hogy ezuttal ragaszkodott hozzá, hogy ő maga készítse el a teát...~~

Gaby Miért akarta mindenáron maga elkészíteni, ~~szépen?~~

Louise Az ur tőlem kérte, nem?

Gaby Maga is akarta ~~fel~~^{be}vinni neki, személyesen?

Louise Ezt most miért kérdezi, asszonyom?

Gaby ~~Már~~^{Már} régóta belelátok a terveibe, fiam.

Louise Felőlem... még mindig jobb, ha bujasággal vádolnak, ~~mint~~^{mint}ha gyilkossággal.

Gaby /dühösen/ Szóval így állunk?

/Csönd./

És maga, Pierette, maga hol volt tegnap este?

Pierette Magánügy. Meglátogattam valakit. Semmi köze ehhez a szörnyűséghez.

Gaby Biztos, hogy nem találkozott tegnap este a férjemmel?

Pierette Biztos.

Gaby Akkor hát, amíg az ellenkezője be nem bizonyosodik, ~~Louise~~ volt az utolsó, aki élve látta Marcelt.

Louise /remegve/ Borzasztó! Akkor most engem vádolnak?

Gaby Nyilvánvaló!

- Louise /hebeg/
- Gaby Mondott valamit?
- Louise Én nem fogom elvinni a balhét...
/Hávozok, majd/: Inkább mindent elmondok, Ne ha-
ragudjék, Pierette kisasszony, de nem hallgatha-
tok...
- Pierette Sejtettem, ~~hogy nem bírja megállni.~~
- Louise /a többieknek/ Az a helyzet, hogy amikor felvit-
tem a teát, ott találtam a hugát.
/Hosszu csönd./
- Gaby Pierette! Mit keresett a férjennél /tegnap este?
- Pierette /lehorgaszott fejjel/ Fájt a fejem, beszélgetni
akartam vele.
- Suzon És miért veszekedtek?
- Louise Miért kiabált az ur?
- Augustine Vitatkoztak?
- Pierette Dehogy! Ellenkezőleg: nevettünk.
- Gaby Az anyám meg ~~felismerte~~ a hangomat! Szép kis koro-
natanu!
- Mamy /tiltakozik/
- Suzon Louise, hallotta, hogy mit beszéltek?
- Louise Nem. Azt nem. Azonnal kijöttem.
- Gaby És maga, Pierette? Mit csinált, miután Louise
kiment?
- Pierette Semmit! Kicsit még fecsegtünk, aztán elmentem
lefeküdni,

Louise

^{f2} ^{Hogy is lehetett eljutni az ajtóig?}
Ez igaz. Erre meg is esküdhettek. Láttam a kisasszonyt a könyhából, amint elment.

Suzon

Mondott valamit? ^{magán}

Louise

/habozik/ Semmit...

Gaby

Nem felelt azonnal! Vigyázzon, Louise, ha elhallgat valamit, bűnrészesség miatt maga is rács mögé kerül. ^{et.}

Pierette

/ingerülten/ Mit kánozzák azt a lányt? Semmi értelme!

Gaby

Most elárulta magát, Pierette! Mondott valami fontosat Louise-nak, és most fél, hogy megtudjuk...

Louise

Inkább elmondok mindent, de ^{de} ^{angem} ^{hagyjanak} ki az egészből! Pierette kisasszony arra kért, hogy ne mondjam el senkinek, hogy itt járt, és adott száz frankot.

Pierette

Kár volt a száz frankért, te kis ribanc!

Louise

Micsoda? Mondja még egyszer!...

Pierette

Ugyan, hiszen mindenki tudja! Fűvel fával összeáll!

Louise

Igy állunk! Na jó! Akkor azt is megmondom, miért adta a kisasszony a száz frankot. Hogy hallgassak!

/Pierette-hez/ Maga ugyanis megfenyegette az urat, hogy megöli, ha nem ad pénzt!

Pierette Nem igaz! Azt mondtam, hogy megölöm magamat!

Louise Nem! "Megölöm magát!" Azt mondta!

/Egymásnak esnek. Váratlanul megzörren a zsalu-
gáter. Felsikoltanak, majd csönd./

Anasztasia

~~Gaby~~

Catherine :

Valaki van a kertben.

~~Valaki van a kertben.~~

Írta megint, bár a szövegben:

/Mindenki leül./

Mamy Mi lesz velünk? Mindenki elvesztette a fejét.

Catherine Klasszikus eset. Minden jó krimiben így van.

Louise Torkig vagyok! Leszaladok az elágazásig és le-
állítok egy autót!

/Kirohan./

Suzon Semmi kétség. A gyilkos közöttünk van.

Pierette /kiabál/ Bizonyítékot! /

Suzon Valaki közületek megölte apát! Ez az igazság!

/Csönd, majd óraütés./

Catherine /odamegy Suzonhoz// Suzon! Valakit elfelejtettél
kikérdezni.

Suzon Kit?

Catherina Magadat.

Suzon Magamat?

Catherine Igen. Megvizsgáltad mindnyájunk alibijét, de
azt senki nem tudja, hogy te mit csináltál teg-
nap este.

Gaby Ostobaság, Catherine, hiszen Suzon a reggeli vo-
nattal érkezett.

Catherine Szó sincs róla, mama!

Gaby Tessék? Mit mondasz?

Catherine Csak azt, hogy Suzon már tegnap este itt volt.
Láttam.

/Döbönt csönd./

Suzon /szintelen hangon/ És mikor láttál?

Catherine Éjszaka... nyitva hagytam az ajtómat, s láttalak, amikor bementél a papához... hajnali négykor!

/Mindenki Suzonra mered./

Suzon ^{igen van de} Nem öltem meg az apámat! Esküszöm!

Gaby ^{Suzon} Dehát Suzon, ez váratlan fordulat! Magyarázatot kérünk!

Suzon ^A Igen... hajnalban érkeztem... négy szemközt akartam beszélni apával egy igen komoly dologról... ha elkergetett volna, nem jöttem volna vissza soha... de ő csodálatos volt, megértő, kedves... Szegény papa! ^A Megígérte, hogy segíteni fog, és azt tanácsolta, hogy menjek vissza az állomásra, s tegyek úgy, mintha csak most érkeznék. Azt tettem, amit tanácsolt. Elmentem és visszajöttem a reggeli vonattal.

Gaby És mi volt az a rendkívül fontos dolog?

Suzon /sirva/ Csak az... csak az, hogy gyermekem lesz!

Louise /hirtelen berohan/ Asszonyom, asszonyom!...

Gaby

Mi történt? Nem ment el?

Louise

/kiabál/ Eltorlaszolták a kaput! Nem lehet kimen-
ni! ~~Be vagyunk zárva!~~

/Döbönt csönd./

Trany:

Jézus. Tóni

F Ü G G Ö N Y

MÁSODIK RÉSZ

/ Nem sokkal később. Mindenki a színen van, kivéve Chanelnét. Őt várják. /

Gaby: ^{Ennek} ~~Úgy látszik,~~ sosem lesz vége?

Mamy: Ez a Chanelné hős. Volt bátorsága kimenni,
~~megpótni a kaput~~

Augustine: Nekem inkább gyanús.

Catherine: /Suzonhoz/ Tényleg kisbabád lesz?

Suzon: Igen.

Catherine: Nem lett volna szabad elárulnom, hogy láttalak.

Suzon: Dehogynem. Jól tetted.

Catherine: És a völegényed?

Suzon: Maga~~s~~ szőke, a szeme zöld...

Catherine: Jól hangzik. És mi a foglalkozása?

Suzon: Bankban dolgozik.

Catherine: A sajátjában?

Suzon: Nem.

Catherine: Kocsija van?

Suzon: Nincs.

Catherine: Szegény?

Suzon: Azt hiszed, hogy csak a pénz számít?

Catherine: Testvére van?

Suzon: Nincs.

Catherine: Kár!

Gaby: Hallgass már Catherine!
/A többiekhez/... Lehet, hogy Chanelnének
valami baja történt.

Catherine: Tudom, az én koromban hallgatni kell!
Beszélni tilos, olvasni tilos, csavarogni
tilos... dohányozni tilos...!

Suzon: Catherine!

~~Belép Chanelné. /~~

~~Chanelné: /~~ Az a régi lakat van a kapun, ami valaha az
istállóajtón volt...

Gaby: Az régi lakat?

~~Augustine: Köztünk van a gyilkos! Aki bezárta a
kaput!~~

~~Gaby: Más is megtalálhatta azt a kulcsot!~~

~~Catherine: Ha az istállóban rejtkezett!~~

Chanelné: ... És a kutyák...

Gaby: Mi van velük?

Chanelné: Az egyik már felfordult, a másik alig
vonszolja magát.. Megdöglenek!

Gaby: A kutyák? /Kimegy./

Augustine: Megmérgezték őket!

Mamy: /Gaby után kiált/ Nehogy hozzájuk érj!

Louise: A patkányméreg...!

/Kirohan. Balra, a konyhába!/
.

/Catherine Suzonhoz lép, hozzábujik./

Suzon: /Átöleli/ Catherine!

Catherine: Olvastam ilyet a könyvekben, de sosem
gondoltam, hogy ilyen... Félek.

/ Gaby visszajön. /

Pierette: Nos?

Gaby: Ott fekszenek. Elpusztultak. Borzasztó...

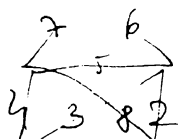
Mamy: De miért...?

Pierette. Majd én megmondom. A gyilkos tudni akarta,
hogy a patkányméreggel lehet-e ember ~~t~~ ölni.
Most már tudja. Hamarosan minket is
megkínál egy csinos kis adaggal!

Gaby: Tartsa meg a bárgyú vicceit!

Louise: /Visszajön a konyhából/ Eltűnt a
patkányméreg!

Gaby: Nem! Ez nem igaz! Ez az egész nem igaz! Én
álmodom!... Nem elég, hogy Marcel halott?
Valaki az örületbe akar kergetni bennünket.

/Suzon/ a papát!

Mamy Hánykor?

Suzon Hajnali négy után. Én akkor jöttem el tőle.

Pierette Óriási! ^{Élőlt meg, mert látta hogy uszga nem} Megint úgy tesz, mintha ~~5~~ gyanú fölött állna!

Suzon Amikor eljöttem, apa még élt. Az Isten szerelmére: élt! ~~Hánykor élt!~~

Pierette ~~Elhiszük~~ ^{élet} hogyne. Csakhogy a többiek is hazudoznak, ki ezért, ki azért, így ~~gyilkos~~ ^{adta a gyilkos} rejtve marad. Ha tényleg le akarjuk leplezni, akkor mindenkinek el kell mondania az igazat. ^{a gyilkos}

/Hosszu csönd./

Augustine ^A Én mindenesetre figyelmeztetem a gyilkost, hogy fegyver van nálam!

Gaby és Augustine Tegyszerre mondják/ Nálam is! Itt a fiókban van egy pisztoly!

/Mindketten eszelősként az íróasztalfiókhoz rohannak/

Augustine Én voltam az első! Nekem jutott eszembe!

Gaby ^{A2} A férjem revolvere! Elég legyen!

/Kirántja a fiókot, keresgél, majd ijedten megfordul./

Augustine Mi van? ^Ő is belenéz a fiókba/ Eltűnt!...
Ellopták!

Gaby

Végünk van!

Catherina

Dehát mondom, hogy amíg együtt vagyunk, nem lehet baj! Itt egy gyilkos van, és hét tanu.

Heten vagyunk egy ellen. Amig hét tanu van, a

gyilkos nem tehet semmit! De ha szétszéledünk,

ennek *amig* akkor végünk! Hallottatok Horátiusról? Három

Curátius fivérrel kellett megvívnia. ~~Mit est-~~

Ugy az a szobában... megölték
~~nát?~~ Szétválasztotta őket, majd nyissz! Egyenként a fejüket vette!

/A nők majd szörnyet halnak./

Látod, mama, csak-csak tanulok valamit... Nos:

nem juthatunk a Curátiusok sorsára! Ha valaki

te juthat
elhagyja ezt a szobát... nyissz! Félórát sem adok, és máris megfogyatkoztunk.

Augustine

/hirtelen/ FigyeljeteK csak ide! Mondok valamit... /Elájul./

Mamy

Augustine! Kislányom!... Megölték! /Odarohan/

Suzon

/Catherinenek/ Látod, mit tettél?!

Catherine

Nem tudtam, hogy ilyen nyápic!

/Lefektetik Augustinet a kanapéra/

Mamy

Amig... A szive!... Gyorsan ~~egy~~ ²² injekciót! Chanel, forraljon vizet! Gyorsan!

Chanelné

/kirohan/

Mamy

Suzon, keresd meg az ampullákat!

Suzon

Hol?

- Mamy Az éjjeliszekrényben.
- Suzon /indul a lépcső felé, de riadtan megáll./
- Gaby ~~Már csak az hiányzott!~~ *He párt!*
/Suzonnak/ Mit állsz ott? Siess! **Bátorságot!**
- Suzon /eltűnik a lépcsőn./
- Mamy ~~Csak az injekció segít. Louise, hozza be az~~ *Louise maga be tudja adni az injekciót.*
~~orvosi táskát!~~
- Louise Hogy én? Nem! ~~Soha! Én nem adom be!~~
- Mamy Be kell adnia...!
- Louise Hogy azt is úgy bálálják meg, mint a szolgálataimat? Nem!
- Mamy Nem tagadhatja meg!
- Louise Dehogynem! **[Szobalánynak szerződtem, nem ápolónőnek!]** ~~Eltég bolond voltam, hogy idáig vállaltam. Vége, nem csinálom tovább!~~
- Mamy **[Dehát senki más nem tudja beadni.]** ~~Nem tagadhatja meg! Ez gyilkosság!~~
- Louise Ha gyilkosság, ha nem, akkor sem! Ezt csipnék, mi? **[Leszajháznak, megvádolnak, sértegetnek, de amikor baj van, akkor egyszerre kedves Louise leszek?]** **[Hát ezt!]** ~~mutatja/Augustine kisasszonyért a kisujjamat sem mozdítom. Csak azt kapta, amit megérdemelt!~~
- Gaby **[Aki cserbenhagyja a haldoklót, azt börtönbe zárják!]** Tudja ezt, Louise?

pl. los
- 78 -
és most *bará finen* *valam* *te* *nyer* *mi* *be*
megszólítottam *2000* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval*
hol *mi* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval* *szóval*

Louise

~~Különb is felmondtam.~~

Pierette

Louise, gondolkodjék! Szörnyü bünt vállal magára! Higgye el nekem, én tudom. Adja be és kész! Magunk közt mondom.

Louise

Ha gondolja... egye fene, beadhatom.

Mamy

Köszönöm, Louise, köszönöm.

Louise

A köszönetet hagyjuk, jó? /Elmegy/

Suzon

/megjelenik a lépcsőn/ ~~Nem találom!~~

Mamy

~~Mert mindig mindent eldug... várj~~ Suzon, majd éni /Felmegy és eltűnnek./

Catherine

/Augustine-re az anyának/ Nagyon sápadt...

Gaby

Majd az injekció, ne félj, magához téríti...

Catherine

~~Nem lehet, hogy csak felteti magát? Fényleg el-~~

~~szult?~~ *Tényleg nem lát vagy? vagy csak felteti magát?*

Gaby

Fogd be a szád!

Louise

/bejön, kezében az orvosi táska/ Bárcsak haraptam volna le a nyelven, amikor azt mondtam, hogy ápolónőképzőt végeztem... ha meghalna, még ráfognák, hogy rosszul adtam be neki az injekciót... S ki tudja, mi vár még rám!... Na, hol vannak az ampullák?

~~Gaby~~ Gaby

Dehát/ mit csinálnak ennyi ideig?

Catherine

~~Felmenjek?~~

Gaby

Jobb lesz, ha ittmaradsz.

/Megjelenik Mamy és Suzon. Nyugtalannak látszanak.

Suzon Nem találjuk! /~~Sehol semmi!~~/

Mamy /~~Nem értem!~~ /Eltűnt minden gyógyszer!

Pierette Hogyhogy eltűnt? Valaki ^{tojban} eltűntette? /~~Szándékosan?~~

Mamy /Augustine-nak/ ~~Kislányom...~~ ^{szé}

Gaby ^{Talán ki} Csak nem dobta ki ő maga?

Mamy ^{A gyógyszereit} ~~Dehogya!~~ Valaki más! Valaki így akarja megölni? [?]

^{neves} /Augustinet.../

Suzon Megnézem még egyszer! /Visszarohan./

Pierette Az ég szerelmére! /~~Csináljanak már valamit!~~ Tegye-
nek legalább vizes borogatást a mellkasára!

Gaby Adni kellene neki két ^{harag} pofont!

Augustine /kinyitja az egyik szemét/ Hallottalak, Gaby!
Meg akarsz pofozni?

Gaby Ha hallottál, akkor hála istennek, /~~Életben vagy!~~/

Mamy Jobban vagy, drágám?

Augustine Szörnyen érzem magam. ^{szé} Megállt a szívem.

Mamy Maradj nyugton, ~~Maradj elindul!~~ ^{szé}

Augustine Adjatok... adjatok ^{szé} egy injekciót...
/Összenéznek, senki sem mer megszólalni./

Gaby Mindjárt hozzák...

Mamy Az éjjeliszekrényben vannak, ugye?

Augustine Ott. A többi gyógyszerrel együtt.

Mamy Nem tetted máshová?

Augustine Dehogya tettem! Miért tettem volna?!
/Gyanakodva/ Adjatok be az injekciót!

Mamy /hazudik/ Nem hiszem, hogy most használna...

Augustine De így meghalok, ma!

Gaby Dehogy balsz meg! ^{szó szerint} Naponta kétszer is elájulsz

~~néha!~~
~~/tehetetlenül/ ~~kielánynom...~~~~
~~/Csönd./~~

Augustine ~~Mi az? Mit álltok itt? Miért nem szóltok?...~~

~~Csak nem azt akarjátok, hogy meghaljak? ... Ur-
isten!... Végignóizitek, ahogy megdögölöm?~~

~~/Mamy mozdulatára/ Ne! Ne nyulj hozzám! Minden-
kit túléltek! ~~Louise~~, az injekciót!~~

Pierette Szívesen hazudnánk, drágám, de eltűntek a gyógy-
szerek.

Augustine Eltűntek?

Mamy Nem ^{találjuk} mertük megmondani neked..!

Augustine /visszehanyatlik/ ~~Akkor nekem végem! Megszabadul-
tok tőlem örökre. ~~Ugy távozom, ahogy éltem: segít-
ség nélkül... egyedül! Örökké egyedül! Szomorú
beteg szívemmel... Itt Marcel volt az egyetlen
tisztá ember... de ti őt is ^{szó szerint} bemocskoltátok!
Ahogy ~~most~~ engem is.~~~~

Catherine A "Valencei szerelmesek" nyolcadik fejezete.

Suzon /beront, kezében nylonzacskó, benne rengeteg
színes orvosságos doboz/ Megtaláltam!

Augustine /tapsol örömeiben/ ~~Megmenekültem!~~

Mamy /kirántja Suzon kezéből a zacskót/ Ez az! Ampul-
lák! Gyorsan, Louise! Gyerünk, a tüt! Chanel, a
forróvizet!

/Mindenki sűrög-ferog./

Mamy /Augustine-nak/ Menjünk ~~az~~ a szalonba, a divány-
ra. / *nygi* *szalon* *Tudja*

Augustine Jó, mama, csak segítsél! *szék*

/Mamy kitámogatja Augustinet a baloldali ajtón.
Catherine is elindul utánuk./

Gaby Catherine, te maradj!

Catherine Látni akarom, amikor beadják az injekciót.

/Kimegy/

Chanelné /Átszalad a szinen; kezében forróviz, törülköző./

Louise Micsoda nap! Megemlegetem, amig élek!

/Kezében a fecskendővel mérgesen utánuk megy./

Pierette /Suzonnak/ Hol találta meg a gyógyszereket?

Suzon *szék* *anyja*
A tolvajnak kevés ideje lehetett vagy megzavar-
ták, mert ott tette le a csomagot, ahol tudta.
Átkutattam a szobákat. Egy ágy alatt volt.

Gaby Kinek az ágya alatt?

Suzon A tied alatt, anya.

Gaby /döbbsenten/ Az enyém alatt? Képtelenség! /Rám
akarják terelni a gyanút!

Suzon /kétélően/ Ez elég nyilvánvaló!

Gaby Debát ki gyűlölhét ennyire? Csakis a családuknak

/Gaby/ ellensége! Más magyarázat nincs... Családtag nem lehet! Csak a többiek!

Pierette /Hizelgő ~~fam~~ nézve!

Gaby ^{Nonno} Magát túl sok érdek fűzi a hámbhoz. Maga családtag.

Pierette Érdek? Egyről sem tudok.

Gaby Ne adja az ártatlant. Nagyon is jól tudja, hogy Marcel gondoskodik magáról a végrendeletben!

Pierette Tudja vagy feltételezi?

Gaby Tudom. Egy héttel ezelőtt közölte velem, hogy több halva ^{és} még ³⁰⁰ buszezer frankot szándékozik ~~meg~~ hágyra hagyni!

Suzon Hiszen ez mindent megváltoztat, anya! Miért nem mondtad előbb?

Gaby Kiment a fejemből! Nem ^{gondoltam}

Pierette Pedig nyilván többször is elátkozott érte.

Gaby Nem különösebben. Örültem, hogy - ha ezen az áron is ^{de} megszabadulhatok magától!

Pierette /megrendítette a hir/ Szóval ~~mégis csak~~ gondolt rám a jó öreg Marcel...

Gaby ^{3. sz. sz. sz.} A napokban kellett volna találkoznia közjegyző-jével... s maga, mivel már biztos volt az örökségben...

Pierette Úgyes feltételezés, de nekem is van egy változatom. Marcel valóban rám akarta hagyni a pénzt, de még nem végrendekezett. Maga megtudta, s

- /Pierette/ megakadályozta!
- Gaby Micsoda aljas rágalom!
- Pierette Van végrendelet vagy nincs? Ha van, én vagyok a gyanúsított, ha nincs, akkor maga.
- Suzon Megmondhatom, ha akarja. Nincs végrendelet.
- Pierette /diadalmasan felnevet./
- Suzon /az anyjának/ ^{na ez a} Tegnap este, amikor beszéltem apával, szóba hozta a végrendeletet is. Azt mondta: "Jól tetted, hogy mindent ^{elmondtam} bevallottál... ^{épp hol-}nap ~~készült~~ a közjegyzőhöz... ^{és} gondom lesz rád, megígérem"!
- Gaby /kitör/ ~~Ügyes fogás, nem mondom!~~ "Kérem, én nem öltem meg az apámat, mert másnap javamra akart végrendeletkezni". /S megvan az az előnye is, hogy ^{Talán} így az anyádra tereled a gyanút. Saját lányom is vádol gyilkossággal!
- Suzon Nem vádoltalak, anya! Csak azt mondtam el, ami történt.
- Gaby És még a szemembe tudsz nézni? /Megragadja Suzon karját/ Nézz a szemembe, és ismételd meg, ha mered, amit mondtál!
- Suzon /Mama... /Ráborul/
- Gaby Nem élem túl ezt a sok szörnyüséget!
- Pierette /gunyosan mosolyog. / Remek! Remekül játszották a nagyjelentet!

- Gaby *Pierette* Fogja be a száját! /Inkább arra válaszoljon, mit csinált tegnap éjszaka!
- Pierette Majd a rendőrségen elmondom. De megnyugtathatom, van alibim.
- Gaby /megvetően/ Egy férfi, mi?
- Pierette Ezt egyszer már kérdezte, de akkor sem válaszoltam. /Hátramegy a főbejárathoz./
- Gaby Tudom, hogy maga csempészte a gyógyszereket az ágyam alá, hogy ránterelje a gyanút. Gyűlöl engem
- Pierette /füstkarikát fuj Gaby szemébe, majd hátul kimegy/
- Gaby Suzon, benéztél az ágyam alá!
- /Csönd./
- Suzon Igen, anya. Láttam, *azt börtönd van az ágy alatt*
- Gaby Láttad?
- Suzon Láttam. Összecsomagoltál. El akartál utazni?
- Gaby Tulajdonképpen...
- /Csönd./
- Louise /kijön balról, a szalomból/ Kész! Olyan, mintha egy kígyót oltottam volna be kígyóméreg ellen!
- /Kimegy a cselédszobába/
- Gaby /el akarja terelni a beszélgetést/ És Louise? Önző; *szó* nem gyanakszol?
- Catherine /bejön/ Remek találmány ez az injekció! Pukk! És máris meggyógyulsz!
- /Megjelenik Mamy is./

- Gaby Tudod mama, hol voltak a gyógyszerek? Az ágyam alatt!
- Mamy Lehetetlen! Ki tehette oda?
- Catherine Bárki. Hiszen mindenki ^{2. óráját} /volt fenn/ a szokákban.
- Mamy /látva, hogy Louise visszajön/ És az normális, hogy Louise nem akarta beadni az injekciót?
- Catherine Persze hogy normális. Megsértettétek... és elég sértődékeny.
- Louise /hátrál, mert Catherine közeledik feléje/ Mi bajuk már megint?
- Catherine Louise, hogy hívják azokat a srácokat, akik ide írják neked? Tele a fiókad szerelmeslevéllel.
- Louise Hazugság!
- Catherine Követtelek egyik este...
- Louise /a sírás szélén/ Hazudik!... És ha nem hagyja abba, elmondok én is mindent!
- Catherine Csak ki veled! "Vitákban csiszolódik az elme!"
- Louise Disznó könyveket rejteget a matracra alatt! Tele vannak képekkel!
- Gaby Miért nem szólt előbb?
- Louise Nem én vagyok az anyja. Beértem azzal, hogy elköboztam.
- Catherine Szóval te voltál?
- Gaby Catherine, honnan vannak ezek a könyvek?
- Catherine Elrejttem az ujságos bódéjából... na hallottátok,

/Catherine/ ilyen malacságokat tartani a kirakatban, és épp az iskolával szemben! Szégyen! Hipp-hopp, volt könyv, nincs könyv!

Mamy /megfenyegeti Louise-t a botjával/ Akkor Louise turkált az én párnám alatt is! A pénzemet!... Add vissza a pénzemet, tolvaj!

Louise /hátrál/ Csak óvatosan!...

Mamy Nyilván az ágyak alatt is turkált! Gyerünk, mondd el, mit láttál ott?

/Louise hirtelen Gaby felé fordul.

Csönd. Belép Chanelné./

Louise Az ágyak alatt?

Catherine /Suzon Gyerünk, Louise, beszélj! Nem lesz bántódása! Ha létezne cseléd-szakszervezet, most felnézne magára.

MAMY /Suzon Minek kinézni Louise-t, mikor semmi konkrét vád nincs ellene?

Mamy /Dehogyan nincs! Nekem van. Az injekción kívül... Egy nap rajtakaptam, amikor beleolvastott a levelembel!

Louise Félreértés volt.

Mamy Ugy? Félreértés?

Chanelné Pontosan: félreértés! Tíz éve én írtam ki a postaládát, Louise soha a közelébe sem ment... Tehát nem is vehetett át semmit. / Egy nap nyil-

Chanelné: Te veszed ki, ez a dolog

/Chanelné/ ván tévedésből neki adtam oda ~~az~~ Many levelét.

Mindenki tévedhet, nem?

Many

A levélben pénzesutalvány volt. *rep. l. rep.*

Chanelné

~~Na és? Azt én kívülről nem láthattam. Én is ember vagyok, nem? Mással is előfordul. Egyszer például ^{En is} rajtakaptam magát, amint éppen egy üveg portói fenekére nézett. ^{As is} Tévedés volt. Csak azt nézte meg, hogy üres-e? Attól még nem lesz valaki ~~piás~~ ^{szégyen} vénasszony!~~

Louise

Köszönöm, Chanel *NE*

Many

/ellentámadás/ Nahát kedves Chanel, ha maga mindent ilyen okosan meg tud magyarázni, akkor árulja el nekünk, legyen szives, hogy jöllerhet azt mondta; hogy éjfélkor elhagyta a házat, ^{mit} hogyan lehetséges, hogy ^{én} láttam a kabátját és a kendőjét ^{egykor} fél kettőkor, amikor lejöttem a kötésenért? ~~Ingen ment el?~~ Válaszoljon, ~~legyen szives!~~

/Csönd/

Válaszoljon!

Chanelné

Igen. Fél kettő körül visszajöttem.

Suzon

És ezt eddig miért nem mondtad?

Chanelné

Nem hittem, hogy idáig fajulnak a dolgok.

Suzon

És miért kellett éjfél után visszajönnöd?

Chanelné

Innen egyenesen a vadászlakba mentem, Pierettehöz. Este kilenc óta várt. Szerettünk volna ját-

/Chanelné/ szani egy partit... De nem találtam senkit, és megijedtem...

Suzon Megijedtél?

Nem mertem vissza a metróba, + voltak

~~Chanelné~~

~~Nem, nem is megijedtem, inkább bosszus lettem, hogy Péter fejté van ez vissza, félttem hogy hogy elkerültük egymást... arra gondoltam, hogy~~

~~Pierette nyilván felment az urhoz. Megijedtem, hogy éjnek idején veszekedni kezdenek, és felverik a házat!~~ *felmentem Pierette házába.*

Pierette

/feldultan berohan/ Ez aztán remek! Brávó,

Chanelné! Alapos munkát végzett! Méghogy megijedt! A fenéket! Magának vissza kellett jönnie, Chanelné! Maga/imád játszani, imádja a pókpartikat, igaz?

~~Chanelné~~

~~Ha sértgetni akar...~~ *ket az éjszaka*

Suzon

/Chanelnéhoz/ Szóval egy óra tájt felmentél a papához?

Chanelné

Igen.

Suzon

És ott találtad Pierettet?

Chanelné

Igen.

Suzon

Miről beszéltek?

Chanelné

Semmiről.

Suzon

Hogyhogy semmiről? Nem beszéltek?

Chanelné

Nem.

Suzon

Akkor mit csináltak?

Chanelné

Hát... kártyáztak!

- Gaby /ijedten/ ^{hogy?} ~~Hogyan?~~ ^{Marcel} ~~Az uram is~~ kártyázott?
- Chanelné Igen, asszonyom. ^{Kártyázott}
- Gaby Mióta?
- Chanelné /Pierettére mutat/ Amióta...
- Pierette Amióta ideköltöztem, nyilván.
- Chanelné Gondolom.
- Pierette Csakhogy ez tévedés! ^{Marcel} évek óta kártyázott. Valahányszor Párizsban járt, méghozzá a legstétebb kártyabablangokban. Elbíhetik, én kísérem őt egyik helyről a másikra... Most még csak az kell, hogy a kártyaszemvedélyét is az én nyakamba varrják... s nyilván magát is én rontottam meg, igaz, Chanelné? Maguk ^{két} ártatlan bárányok voltak, akiket a gaz Pierette a bűn rögtön utjára csábitott?!
- Chanelné Szó sincs róla! Én világeletemben játszottam. Csupán annyi változott, hogy amióta maga ^{itt} ~~van~~ van, azóta többet vesztek. Ennyi az egész.
- Pierette Elkártyázta a megtakarított pénzét, és most azt állítja, hogy csalok?
- Chanelné Nem állítottam semmit, mert...
- Pierette Mert?
- Chanelné Mert nincsenek bizonyítékaim!
- Pierette Ha az embernek nincs bizonyítéka, akkor hallgat! /Félrehuzódik./

10. B. szám
20. B. szám
6.

- Chanelné /a többieknek/ Dehát ~~képzelték el: pókeres volt!~~
/Legyint, majd kezébe teneti az arcát./
- Suzon ~~Chanel, az istenért! Mi lett belőled?~~
De his most nővér volt!
- Chanelné Suzon, esküszöm neked, hogy ártatlan vagyok!
Hidd el, kislányom...
- Mamy Szóval hármásban játszottak? Marcel, Pierette
és Chanelné?
- Catherine Szeretted volna beszélni negyedikknek a részvé-
nyeiddel?
- Mamy /feléje vág a botjával./
- Gaby ~~Pedig mi tökéletesen megbiztunk magában, Chanel!~~
En am
A legféltettebb ~~kinosainkat, a lányainkat~~ *met* biztam
magára!
- Chanelné El kellett fogadnom asszonyom azt a kitüntetést;
most ha
~~ha~~ maga nevelte volna őket, akkor nem sokra men-
tek volna!
- Gaby Ez az első és utolsó eset, hogy így beszélhet ve-
lem. Ne féljen, majd a rendőrség *megd a* ellátja a baját,
~~Chanel asszony!~~
- Chanel ~~Abogy parancsolja, asszonyom.~~ /Nekem nincs takar-
gatni való!
- Suzon /félrehuzza Chanelnét/ ~~Tegnap este sokáig ját-~~
szottatok?
- Chanelné Több mint egy órát!
- Suzon Mertél? Vesztettél?

Chanelné Vesztettem, szokás szerint.

Suzon Mennyit? Mert gondolom, nagyban játszottatok.

Chanelné Háromezer frankot.

Suzon Kifizetted?

Chanelné Nem. Kölsön kértem.

Suzon Kitől?

Chanelné Az urtól...
/Döbbent csend./
De nem öltem meg! Képtelen lennék ilyesmire! Az ur és Pierette még játszottak, amikor eljöttem.
Esküszöm!

Suzon Ezek szerint maga egyedül maradt az apámmal,
Pierette. Mi történt?

Pierette Semmi. Beszélgettünk.

Chanel ~~Nem igaz! Nevettek! Hallottam. Rajtam mulattak,~~ ^{Neve Hé}
~~és megemelték a lábukat, mert maguk mind a ketten esaltak!~~
Kicsaltak belőlem háromezer frankot!

Pierette /sápadtan feláll! Most már világos! Megvan az indíték! Maga ölte meg Marcelt...

Chanelné Neken tiszta a lelkiismeretem!... Én nem azért költöttem le vidékre, hogy eltussoljam a piszkos kis ügyeimet!...
/Farkasszemet néznek egymással./

Suzon /Chanelnének/ Szóval nevettek? És akkor? Mit tettél?

3000 franc
pár

Chanelné

~~Semmi~~. Elbőgtem magam. /Elrejtí az arcát./
Haggyanak békén! Haggyanak békén; /nem hallják?!
/Felrohan a lépcsőn és eltűnik./

Suzon

Szóval ^{én előtte} maga látta utoljára életben apát, igaz,
Pierette?

Pierette

Dehogya Louise még biztosan látta... s nyilván
alaposabban! *Mer 5-6 év Marcel volt!*

Louise

Ugyan! Miért mentem volna fel újból az urhoz?
Rágalom!

Pierette

Mert öt éve Marcel szeretője volt.

Gaby

Tessék?

Pierette

Igen. /Öt éve tart a vad szerelem, titokban egy
párizsi garzonban, s csak most télen határozták
el, amikor a régi szobalány elment, hogy össze-
költöznek, ide... Hogy ugy mondjan egyszerűbb;
~~Louise így mindig kéznél volt.~~

Louise

Jobban tenné, ha a saját ügyeivel törődne! /Elég
~~rosszul áll a szénája.~~

Gaby

Louise... mit szól ehhez?

Louise

~~Né...~~

Gaby

Tényleg ismerte előzőleg az uramat?

Louise

Igen.

Gaby

S együtt határozták el, hogy szinleg beáll ide
szobalánynak?

Louise

Igen.

Gaby És csak ^{ezért} úgy vállalta a oselédmunkát?

Louise Igen. /

Gaby Debát miért?

Louise Nagyon jól kijöttünk egymással... II

//Sirni kezd.//

Augustine /belép; láthatóan kutya baja, a kezét dörzsöli/
Szépekét ballek! Már hallgatózni sem kell, úgy
üvöltöztél, mint a sakál! /

Mary Jobban vagy, Augustine? ^{Leiken?}

Augustine /Egyelőre még élek. Hanem gusztusos kis törté-
net! /Szegény Marceli Szomeru helyzete) lehetett
köztetek.

Gaby /élesen/ Te szívesen megvigasztaltad volna,

~~augustine~~ ^{sz} ~~augustine~~ /Gyerünk! Zudítsd csak rám a mérgeket, hátha így
elterelheted a figyelmet arról, hogy ma éjjel
rajtakaptad a szobalányt az uraddal, és/ezért
kioszt később hátszurtad! Nyissz!

Gaby Hogy mersz így beszélni a gyerekek előtt?!

Augustine Ugyan, a lányaid! Jó kis firmák ők is!

Catherine Kösz, nyanya!

Augustine Catherine maga a megtestesült /gonoszság és lus-
taság, agyára mentek a rémregények... /nem csodál-
nám, ha kiderülne, hogy most is forral ellenem
valamit... Suzon pedig bekapta a legyet, ahogy

Suzon Könnyű dolga van a gyilkosnak. Tul sok hazugság és gyávaság vesz körül bennünket.

~~/Hosszu csönd./~~

Catherine Szép kis osaládi tabló!

Gaby /Catherine-nak/ Kislányom, a világ minden kincsét odaadnám, ha megkínélhettelek volna a mai naptól!

Catherine Ó, tudod, ezen a képen már az én jelenlétem sem tud rentani... Emlékeztek, azt mondtam, amikor Augustine néni elájult, hogy ha szétszéledünk, a gyilkos - mint Horatius - könnyedén lecsaphat ránk. Szétszóródtunk...

Suzon Mégsem öltek meg senkit!

Catherine Egyelőre! De érzem, hogy valami lóg a levegőben!

Pierette Igaza van a kicsikének... valami készül!

Suzon Ezt ~~nem~~ lehet kibírni, hogy mindnyájan félünk a másiktól!

Catherine /képmutató, álnok módon/: Én a te helyedben Augustine néni, nem volnék ilyen nyugodt. A gyilkos ellopta a gyógyszereidet, s igen feltűnő helyre dugta. Talán ^{szándék} azt akarta, hogy hamar megtalálják, s beadassd magadnak a szokásos injekciódát. De vajon a szokásos-e? Igazán vakmerő vagy!

Louise Az ampulla érintetlen volt.

- Catherine Egy szóval sem állítottam, hogy maga mérget tett volna a fecskendőbe.
- Gaby /Catherine-nek/ /Hát akkor? Befogod végre a szádát, vagy mindnyájunkat meg akarsz őrjíteni?
- Augustine /sápadtan/ Igaza lehet... ^{van} ~~az injekció után~~ /olyan különösen érzem magam... talán kinyitották az ampullát...?
- Catherine Vagy kicsérélték.
- Gaby Hallgassatok! Mindenki hallgasson! /~~fo~~
/Hirtelen robbanás remegteti meg a levegőt.
A nők felsikoltanak./
- Chanel /az első emeletről/ Felrobbant a boyler! Valaki elfújta a gyújtólángot! Meg akartam gyújtani, s felrobbant. Őmlik a víz!... Istenem, adjanak valami rongyot... bármit... ujságpapírt!
/Kapkodva keresnek valamit/
- Gaby /odanyujt egy párnát/ Fogja!
- Mamy /megragadja a párnát/ Ezt ne! Ezt nem adom! ~~Ez a legkedvesebb párnám!~~
- Gaby Ereszd el a párnát, mama!
- Mamy Nem eresztem! Vadonatuji! /Ráncigálják a párnát, amíg kettészakad, s színes papírdarabok kezdenek hullani belőle. A többiek földbegyökerezett láb-bal bámulnak, Chanel undorodva visszamegy a fürdőszobába, Gaby értetlenül áll, Mamy térdre veti magát és szedegetni kezdi a pénzt./

- Catherine Jél! A nagy lóvéja!
- Gaby A részvények! De hiszen azt mondtad, hogy ellopták! Eldugtad a párnába?
- Pierette Szakadós ^o egy páncélszekrény, mamuska!
- Augustine /ő is letérdel/ ~~Es az én részem? Hazug! Zeugori!~~
~~Telrejt gyilkos!~~ *Augustine: Csak az én részem, az én pénzem, az én pénzem!*
- Mamy /ellöki Anguetinet/ ~~Ez az én pénzem!~~ Arra tartogattan, ha megöregszem. ~~Még legalább husz évig akarok élni!~~ Talán te eltartasz?
~~/Hirtelen! /Hiányzik belőle!~~
- Augustine /megnéz egy részvényt/ ~~De hisz ez már semmit sem ér. Nyugodtan kidobhatod!~~
- Mamy /gunyosan/ ~~Ha mindent kidobnának, ami értéktelen, most te sem lennél itt!~~
- Augustine ~~Hova dugtad a pénzt? Hol vannak a papa napoleon-aranyai? Mit... Beszélj!~~ *Valahol a pénzem van!*
- Gaby Nem szégyenlitek magatokat? Underitó! Két órája ~~csak gyalázkodtok!~~
- Chanelné ~~/feltűnik fűt/~~ *figyelj!* ~~Mindent értek! Igen... mindent megértettem.~~ *Éa*
- Gaby Beszéljen!
- Chanelné Már csak egy utolsó láncszem hiányzik. Maguk maradjanak itt, ne mozduljanak! Mindjárt jövök, ~~csak megnézek valamit a teraszon. Adjanak nekem néhány percet,~~ s elmondom, mi az igazság

/Chanelné/ ~~az ur haláláról~~... Istenem! Hát lehetséges volna? Istenem!

/Gyorsan kimegy a főbejáraton a teraszra./

Mamy /kis szünet után/ Ti elhiszitek, amit mond?

Pierette Megtudhatott valamit.

Augustine Összevissza zagyvált... Hová ment?

Louise ~~En csak annyit mondok, hogy megegyeztünk: senki sem mehet ki közülünk, s most ő kimehetett!...~~

Gaby Ez igaz.

Augustine ~~Mi van,~~ ha megszökik?

Suzon ~~Hát tényleg ő tette volna?~~

Pierette ~~Ő. Már régóta gyanakszom rá. Tegyenek valamit, az ég szerelmére! Megszökik!~~

Augustine ~~Hát persze hogy tudja, ki a gyilkos, amikor ő maga az!~~

Gaby ~~Most megpróbálja valakire ráterelni a gyanút...~~

~~Bujjunk el, és lessük meg!~~

/Elbujnak, de úgy, hogy az ajtókat nyitva hagyják.

A szin üres.

Belép Chanelné a terasz felől./

Chanelné Tudtam! ~~Előre tudtam!~~

/Szétnéz/

~~Hová mentek? Hol vannak? Hát! Hol vannak?~~

~~Hát!...~~

~~/Chanelné/ Néhány lépést tesz, majd megáll a szin közepén.
Lövés dörren. Chanelné a szivéhez kap, s össze-
esik.~~

~~A nők felsikoltanak és berohannak. Körbeállják~~

~~Chanelné./ *megjött a gyilkos!*~~

Gaby ^{NE!} Chanel! Mi történt?

Mamy Szüzanyám!

Louise Meghalt?

Suzon Tudta, ki a gyilkos...

/Csönd. Senki nem mozdul./

Gaby Mindenesetre most már egészen biztos!

Pierette /elfulva/ Miosoda?

Gaby Hogy a gyilkos itt áll közöttünk!

/Gyors függöny/

HARMADIK FELVONÁS

/Éjszaka van. A kandallóban ég a tűz, sejtelmes félhomány van. Suzon épp most huzza be a függönyöket; láthatóan fél.

Az óra hetet üt. Suzon összerезzen. Figyel. Hirtelen pislákolni kezd a lámpa. Hallatszik, ahogy a szél a zsalugáttert nyirkogtatja.

Suzon gyorsan összerántja a függönyt, s felszalad az emeletre.

Csönd.

Belép Augustine; látszik, hogy ő is fél. A lámpa újra pislog, majd elalszik. Sötét van, csak a hold világít és kandalló tüze./

Augustine

~~A fenébe! Már csak ez hiányzott!~~

~~/A szalon felé siet./~~

~~/Hallatszik, ahogy valaki rágyújt és a gyufa fényében egy pillanatra feltűnik egy kalapos férfi árnya; kezében gyufa, szájában szivar. Az árnyék elindul befelé, ám ekkor belép - kezében elem-lámpával - Gaby, s elindul a lépcső felé.~~

~~A férfi a kandalló mögé bujik. A cselédszoba felől belép Louise, kezében megrakott tálca, azon gyertya.~~

~~Augustine visszajön és felsikolt./~~

Augustine

Augustine Maga az, Louise?

Louise Én, Augustine kisasszony?

Augustine Igen. Mi történt?

Louise A vihar biztosan kicsapta a biztosítékot, Rövid-
zárlat.

Augustine Borzasztóan félek!

/Kigyullad a villany. Felsőhajtanak./

Augustine

~~mi ez?~~

Louise A nagyságos asszony kávéét rendelt, mindenkinek.

/Renegni kezd a kezében a tálca, mert észreveszi,
hogy a kandalló mögül füst száll./

Augustine /követi Louise tekintetét, ő is látja a füstöt./

Maga is látja?

Louise /halkan/ Igen...

/A kandalló mögül először egy férfikalap, majd
egy szivar tűnik elő, végül megszólal egy hang/:

"Hüüü"!

/Megjelenik Catherine. Földig érő férfikabát van
rajta. A két nő dühében szólni sem tud./

Catherine /elterpeszkedik a kanapén és fölényes mosollyal
pöfékel/ Hüüü

A többiek?

Augustine Lefektették Chanelnét.

Catherine Magához tért?

Augustine Igen. De nem beszél! Egy szót se! ~~Égig~~ nagyobb

/Augustine/ volt az ijedtség, mint a baj, még csak nem is surolta a golyó!

Louise Hála Istennek!

Augustine ~~Ahogy vesszük.~~ /Észbekap/ Hála Istennek, persze!

Louise Megnézném, hogy viselkedne, ha magát vették volna célba!

Catherine A gyilkosnak esze ágában sem volt megölni Chanel-mét, vagy ha igen, akkor ez egy rövidlátó gyilkos. Ekkora célt eltéveszteni: képtelenség! Sokkal valószínűbb, hogy egyszerűen csak rá akart ijeszteni. S a jelek színt el is érte a célját.

Chanelné megkukult. *megnémult*

Augustine Kuka leszek én is, ha rájövök valamire, az biztos. ~~Nem valami csodálatos az életem...~~

Louise Hát nem!

Augustine ...de ragaszkodom hozzá.

Catherine Már ez is nagy eredmény ahhoz képest, hogy eddig élni sem akartál.

/Louise Teljesen kikészültem! ~~És maguk?~~

Augustine Én is.

Catherine Én viszont gondolkodom. Ha Chanel beszélni kezdene, azonnal eltennék láb alól. Ez logikus.

Louise Ez szörnyű!

Catherine *Szörnyű az egész*
/Ugyan! Maga sosem olvas ujságot?

Louise Dehogynem.

- Catherine Akkor tudja, hogy a kellemetlen tanuk nem hosszú életűek a földön.
- Louise Hogy tudja ezt ilyen szenvtelenül kimondani?
- Catherine Igen, tényleg furcsa, de engem nem vizeltek úgy meg a történetek, mint magukat... és egyfolytában jár az agyam... /~~Ki kell derítenem, mi történt!~~
- Louise Van valami ötlete?
- Catherine Sajnos, túl sok ötletem van.
- Louise Gyanakszik valakire? /~~közülük? /Az emeletre mutat./~~
- Catherine Igen... /~~de magukat sem hagyom ki a számításból.~~
- Louise /~~Ijesztgetni akar, kisasszony? Kire?~~
- Augustine Hát persze! A bájos gyermek!
/Csönd./
- Augustine Nem kellene tennünk valamit?
- Catherine /leveti a férfikabátot/ Dehogynem! /De ami a ^{én} ~~tett~~ _{most}nél is fontosabb, a gyilkosnak ~~is~~ tennie kell valamit. Rémes lehet szegénynek! Rálőni valakire, ilyen közletről. Maguk rálőttek már valakire?
- Louise Én soha!
- Catherine És te, Augustins néni?
- Augustine Miosoda kérdés! /Soha! /El tudsz te engem képzelni revolverrel a kezemben?
- Catherine Még én sem lőttem soha. Pedig egyszer a bucsuban

/Catherine/ majdnem sikerült elkunyerálnom a papától a puskát, de nem adta. ~~Ő se volt mindig kedves. S persze, ugyanaz a régi nóta:~~ "Tul fiatal vagy még ehhez"! Mikor leszek már elég öreg?

Louise Ne féljen, hamarosan! De akkor már nem olyan nagy öröm.

~~/Nekitámaszkodik a könyvszekrénynek, s véletlenül benyomja a nagymama rejtekhelyének a gombját. A titkos rekesz feltárul./~~

Augustine ~~Titkos rekesz?~~

Catherine ~~Bézzétek!~~ A Mamy portóíja!...

/Kiveszi az üveget./ Iszunk egyet?

/Mindhárman asztalhoz ülnek./

Catherine Rendes lány maga, Louise!

Louise Hamar eljár a szám, de remélem, a kisasszony megbocsátja.

Catherine Márcsak azért is, mert én tudom, hogy tényleg szörnyeteg vagyok.

Louise Ugyan, dehogy!

Catherine Dehogynem! ~~Szörnyetegi~~ Megérdemelném, hogy megöljenek.

Augustine /kinyitja az üveget/ ~~Fogd be a szád,~~ Catherine! ^{Hallgass!}
~~Érzem, hogy újabb vész leselkedik ránk. Mintha itt ólálkodna körülöttünk a halál... Félek!~~

Catherine Én is félek.

Louise Maga fél?

Catherine De még mennyire! Csak azért van ilyen nagy szám, hogy leplezzem. FigyeljeteK ide: legkésőbb negyedóra múlva tudni fogom, ki ölte meg a papát. S ha rájövök, végzek vele. Én egyedül. Segédlet nélkül.

Louise Ne mondjon ilyet!

Catherine De rondon. Nekem nem kell a rendőrség segítségé, én egyedül leszámolok vele.

Louise Alapos a gyanuja?

Catherine Alapos.

Louise Tudok segíteni valamiben?

Catherine Igen. Hozzok ^{Hozzok ki - postán.} Nekem a cukortartót.

Louise /megfélemlítve kiszalad a konyhába. Kintről mardárháng./

Catherine ~~Hallod? Károg a varjú! De hiába!~~ ^{vagy' kórog, mint a...} ~~Augustine dühösen lehörpinti a kávéját, s ki-~~ ^{olet vagy az egyik...} ~~megy a szalon felé.~~

~~Catherine nevet. Lejön Suzon a lépcsőn./~~

Suzon Mondtál neki valamit?

Catherine Á, semmit! Csak fel akartam vidítani egy kicsit.

/Megissza a kávéját./

Suzon /leveti magát az egyik fotalba./ ~~Két nap alatt~~ tiz évet öregedtem.

Catherine Hála Istennek, én is!

Suzon Hogyhogy hála Istennek?

Catherine Nagyon utáltam, hogy kislánynak tartanak, és senki nem vesz komolyan. ¹²⁰ Most figyelnek rám, ^{20"} félnek tőlem. Remek érzés! <sup>De a többi ami "itt" van 210-
múlt az könnyű.</sup>

Suzon A mama mégsem engedte meg, hogy ott legyél, amikor Chanelt lefektettük.

Catherine /kávét tölt Suzonnak/ ^{Chanelt} A mama szobájában ^{van} fektette-
tek?

Suzon Igen. Csak bámul, de nem szól semmit. Miért hallgat?

Catherine Vagy nem tud, vagy nem akar beszélni. ^{vagy} Fedez valakit...

Suzon Képtelenség!

Catherine Te már lőttél revolverrel, Suzon?

Suzon Jaj, hagyjál a butaságaiddal!

Catherine Nem mersz beszélni róla? Pedig az igazságnak előbb-utóbb ki kell derülnie. Vagy félsz az igazságtól?

Suzon De Catherine!

Augustine /visszajön/ Kérek még egy kávét... Nem bírom ^{li} egyedül...

/Catherine tölt; belép Louise, kezében a cukortartó./

Catherine Maga már kávézott, Louise?

Louise Igen. A konyhában. ⁶⁰ Most pedig ⁶⁰ felmegyek a szobába, bezárkózok, s a ruhásszekrénnel elbarikádozom az ablakot!

- Catherine S mi van, ha a gyilkos már előtte belebujt a szekrénybe? Ki tudja?
- Louise /megtorpan, nem mozdul. Csönd./
- Gaby /csöndben lejön/ Magára hagytam Chanelnét; harapófogóval sem lehet kihuzni belőle semmit.
- Augustine /szürcsölgeti a kávéját/ Érzem, hogy itt ólálkodik a halál!
- Gaby Augustine, ne káromgj!
- Augustine Nem káromok! 7
- Gaby Pierette hova lett?
- Catherine Nem tudom.
- Suzon Tényleg! Hol van?
- Louise Hát nem ment ^{be} ~~fel~~ magukkal?
- Gaby /gondolkodik/ Nem... Remélem, nem szökött meg.
- Suzon Megszökött volna?
- ~~Augustine Elilliant a madárka?~~
- Gaby Megmondtam, hogy ez a nő veszedelmes, de nem hallgattatok rám! Most megnézhetjük magunkat. Azt sem tudjuk, mit csinált az éjszaka... Titok! És most tessék! ~~Bottal ütögetjük a nyomát!~~ 11/5
- Mamy /be, maga előtt tolva a tolószéket/ Elegen van a tolószékéből! Csak azért vettétek, hogy megalázzatok! Mi az? Mi történt, Mitől vagytok így elkámpicsorodva?
- Catherine Pierette néni a távozás híres mezejére lépett?

- Mamy Mire lépett? Mamy
- Suzon Megszökött. Suzon
- Mamy Ó, nem juthat messzire... a kaput eltorlaszolták,
[a falon nem tud átugorni, hacsak nem akarja ki-
törni a nyakát. /Leül a székéhez./
Et ha vóla van a balat zulen
- Catherine Megállapodtunk, hogy senki nem hagyja el a házat.
- Gaby Hol a belmija? Gaby
- Louise ~~/Pierette retiküljére mutat a sarokban/~~ [A retikül-
je ittmaradt.
- Suzon ~~/Ódaugrik, de nem nyul a retikülhöz/~~
- Augustine Mire vársz? Kutasd ki!
- Suzon /kinyitja a retikült, és kivesz egy revolvert/
A pisztoly!
/Döbbsent csönd/
- Gaby Na, mit mondtam? Ha arra gondolok, hogy mennyi
rágalmat kellett eltűrniöm/ Mind őt védtetek!
Mindegy. Hatalmas kő esett le a szívemről. Már
kezdttem elhinni, hogy közülünk való a gyilkos...
- Augustine Tudod, én nem is gondoltam komolyan, amit rád
mondtam. ~~A szék, igyál egy csésze kávé/~~ Odanyújtja,
- Gaby /iszik, majd magabiztosan/ Most már [világosan lá-
tok. Pierette tegnap este összeveszett Marcel-
lel. Elment, lefeküdt a vadászlakban Chanelné-
nél, mintha mi sem történt volna, majd hajnalban
visszalopakodott, megölte Marcelt, s abhelyett,

- /Gaby/ hogy hazatért volna, ahogy nekünk mondta, ki-
várta az alkalmas pillanatot, s a rejtélyes
telefonhívás ürügyével visszajött.
- Suzon Gondolod?
- Gaby Közben megmérgezte a kutyákat, ellopta a revol-
vert, s először meg akarta félemlíteni, majd meg-
kísérelte megölni a barátnőjét, Chanelt, aki
tul sokat tudott. Világos, mint a nap!... Louise,
~~vigye ki a aszszékot, aztán gyertünk~~ kerítsük elő
Pierettet!
- Louise /fogja a tálcát, felemeli, majd megkövül/
Asszonyom... ~~Ja, nekem!~~ Asszonyom!
/Reszket/ A kávé!...
- Mamy Mi van a kávéval?
- Louise Most jut eszembe... Pierette kisasszny bejött a
konyhába... s egyedül hagytam a kávéfőző mellett.
- Augustine /a torkához kap/ Megmérgeztek! ^{a folyadék} És én kétszer is
ittam!
- Mamy Tejet! Hozzatok gyorsan tejet!
- Louise /kirohan/
Ézem, ~~hogy már kezd hatni a mérég!~~
- Mamy Nyugodj meg, csak az ijedtség!
- Chaterine /üvöltve/ Ézem, hogy meghalok!
- Gaby Ne üvölts; megbolondítasz mindenkit!
- Catherine Nem akarok úgy felfordulni, mint a kutyák!

- Louise /visszajön egy üveggel/ A tejl!
Mindenki ráveti magát a tejre, rángatják, isszák,
amikor éles zaj hallatszik, mintha becsapnának
egy ajtót. Megdermednek. A következőkben suttog-
va beszélnek./
- Gaby Mi volt ez?
- Augustine Valaki becsapott egy ajtót... arrafelé... /Az eme-
letre mutat./
- Catherine Pierette! ~~Megadja a kezét a kocsisnak!~~
/Kiveszi Pierette retiküljéből a revolvert, s a
lépcsőre fogja./
- Suzon /ráveti magát/ Add ide!
- Augustine ~~Hagyj!~~ Jogunk van az önvédelemre! ~~Ne hagyd magad,
Catherine, löj!~~
- Suzon /megkaparintja a pisztolyt/ Nem szabad elveszte-
nünk a fejünket! Gondolkozzatok! Nincs semmi bi-
zonyítékunk Pierette ellen, csak az, hogy meg-
szökött. De ha nem szökött meg?
- Gaby Hát még mindig kételkedsz? Azok után, amiket el-
mondtam?
- Suzon Épp azok után.
- Gaby Micsoda?
- Augustine És a revolver? Az ő retiküljében volt!
- Suzon Bárki beletehette.
- Louise És a kávé?

- Suzon Ha nem csalódom, élünk. Vagy nem?
- Mamy Akkor hát mit tegyünk?
- Suzon /határozottan/ Először is rejtjük el a revolvert. /Bedugja egy képeslap alá./ Aztán ülünk le, mintha misem történt volna, s kínáljuk meg kávéval. Ha nem akar inni belőle, akkor cselekszünk.
- Gaby Én ezt nem bírom idegekkel! /Én felmegyek!
- Suzon Jobb, ha maradsz, anyu.
- Mamy Maradj, Gabykám, nem lehet csak úgy megvádolni valakit gyilkossággal.
- Gaby Te talán nem vádoltál meg engem?
- Augustine Hagyjátok abba!
- Mamy Elég erős vagy, hogy beszélj vele, Suzon?
- Suzon Megpróbálom.
/Ujabb ajtócsapódás/
Figyelem! Leülni! Jöni!...
/Leülnek. A lépcsőn megjelenik Pierette. Indul a főbejárat felé./
- Suzon Merre járt, Pierette?
- Pierette A fürdőszobában voltam... rosszul éreztem magam.
Hol van Chanelné? ^{hol} ~~Hová tették?~~
- Suzon Anya szobájában fekszik.
- Pierette Meghalt?
- Gaby Nem. Szerencsére nem találták el. Csak elájult.

Pierette Mondott valamit?

Gaby ~~Nyugodjék meg,~~ semmit.

Suzon Kér egy csésze kávé?

Pierette Köszönöm, nem. Már ugyanis túl izgatott vagyok.

Gaby /leinti a többieket, tölt, és odaviszi a csészét Pierettenek/ Igyon mégis egy kortyot!

Pierette Nagyon kedves, igazán, de köszönöm, nem kérek.

Gaby /az orra alá tolja a csészét/ Gyerünk! Igya meg!

Pierette /meglepetten/ Sosem kávézom!

Gaby Meginni! Gyerünk!

Pierette Dehát miért kellene meginnom?

Gaby Miért ne ihatná meg? ^{o.o}

Pierette /halálsápadtan/ ^(Értem!) Megölték a bátyámat, s most engem is el akarnak hallgattatni, mint szegény Chanelnét! /Hátrál/ De miért? [?] akarnak megölni?

Gaby ~~Ezünk ágában sincs megölni, de maga/az egyetlen,~~ aki nem ivott a kávéból... Mi ~~már~~ mindnyájan ittunk. ^{A kutyát megölték} Látja? /Az üres csészékre mutat/ ~~Azt hittük,~~ hogy ^{valaki} megmérgezte a kávékat.

Pierette Én?

Gaby Könnyű bebizonyítani az ellenkezőjét, ~~ha megissza.~~ /Nyujtja a csészét./

Pierette Ha mindenki ivott, akkor nyugodtam megihatom... /Emeli a csészét./

Catherine Állj! Louise sem ivott!

Louise Dehogynem! Odakinn a konyhában.

Catherine Hiszem, ha látom. Igyál itt, előttünk.
/Tölt és nyújtja a csészét/
Pierette /rémülten/ Szóval mégsem ivott mindenki?
Gaby Megfeledkeztünk Louise-ról.
Pierette Megfeledkeztek? Megölnének pusztá feledékeny-
ségből?
/A csészét Louise-ra emeli/ Egészségére!
/Nézik egymást Louise-zal./

Gaby Gyerünk, Louise, igya meg! Mire vár?

Louise Előbb igya meg ő!

 /Csönd/
Félek. Én nem mérgeztem meg a kávét, esküszöm,
de mi van, ha ő megmérgezte? Nem akarok meghal-
ni. Ugyhogy nem iszom meg!
De hiszen azt mondta, hogy ivott a
/Leteszi a csészét az asztalra./ konyhában!

Suzon :

Pierette Ki se jöttem a fürdőszobából.

Louise De előtte kinn járt a konyhában.

Pierette Viszont a kávét maga főzte.

Catherine Itassuk meg velük erőszakkal!

Mamy Ne beszélj butaságokat, Catherine!

Louise Nem! Én nem!

Catherine Helyes. Akkor Pierette, igyuk meg mi ketten.
/Elveszi Louise csészéjét, lehörpinti. Pierette
is megissza a magáét./

- Gaby Catherine! Miért nem hagytad, hogy egyedül igya
meg?
- Catherine De hiszen egyedül itta meg! /Mutatja, hogy a
csészéje tele van. Visszaönti a kannába, miköz-
ben vigyorog./
- Pierette ~~Szenét kis dög! Mibe rágattál bele?~~ *fej*
/A torkához kap és leroskad./
- Mamy ~~Nem bírom tovább!~~ *meg* Beleőrülök, ha meghal valaki!
- Augustine Ugyan, mama, hiszen legfeljebb csak Pierette hal
meg!
- Mamy Akkor sem! Nem és nem! /Rángatózni kezd/
- Augustine /Gabyhoz/ Most mi lesz?
- Gaby Told ki a szalonban, s hagyd ott.
/Augustine - a Mamy tiltakozása közepette - be-
tolja a tolérszéket a baloldali ajtón a szalonba,
majd visszajön, és kulcsra zárja az ajtót./
- Augustine Legalább nyugtunk van egy darabig!
- Mamy /hangja/ Augustine, megátkozlak!...
- Suzon /Pierettehez/ /Hogy érzi magát?
- Pierette Egyelőre nem érzek semmit. Szabadna tudnom, mi az
oka, hogy rámtámadtak?
- Gaby Tessék, ~~itt az oka!~~ /Előhuzza a revolvert/ A reti-
kúljében találtuk.
- Pierette Valaki beletette! Esküszöm!
- Augustine ~~Naná!~~ Beletette!

- Pierette Ezt könnyű lesz bebizonyítani. Az én ujjlenyomatom nincs rajta a pisztolyon, de a maguké ~~kevésbé néha~~ rajta van.
- Gaby /kezében a revolverrel, ijedten/ ^{Ez igaz} ~~Erre nem is gondoltam!~~ /Gyorsan leteszi a revolvert./
- Suzon /ujabb nekirugaszkodással/ ^{Pylovgy való hogy} A gyilkos azt akarja, hogy ne tudjuk értesíteni a rendőrséget. ~~Valahogy ki kell tehát jutnunk.../Élet-halál kérdése.~~
- Augustine Debát a kaput bezárták!
- Louise /hirtelen/ ~~Mászunk át rajta!~~ A kerti létra elég magas... ~~talán sikerül!~~
/Csönd. Látja, hogy senki nem mozdul, egyedül indul a kert felé./
- Augustine Menjünk! Keressük meg! /Ő is kimegy, maga után húzva Suzont./
- Catherine /halkan/ Mamy, tartsd szemmel ^{chanelvet} ~~Pierettet!~~
/Ő is kimegy./
/Gaby és Pierette kettesben maradnak./ 11/7
- Gaby Teljesen kikészültem. Semmi más vágyam nincs, csak hogy kialudhassam magamat!
- Pierette Majd eljön az is.
- Gaby Mit mond?
- Pierette Semmit.
- Gaby ^{na} De beszédes a mosolya!... ^{beszéd}

- Pierette Örüljön, hogy csak a mosolyom beszédes. Köszönje
 meg, s felejtsük el az egészet.
- Gaby Mit köszönjek meg?
- Pierette Hogy hallgattam.
- Gaby Miről?
- Pierette Hogy miről? Láttam magát és irigyeltem.
- Gaby Miért?
- Pierette Hogy képes egyszerre két lovat megülni.
- Gaby ^{Nias} ~~Sosem volt~~ érzésem a találós kérdésekhez.
- Pierette /egészen közel hajol/ ^{magával} Szeretője van!
- Gaby Nekem? Ez a legújabb felfedezése?
- Pierette ^{De nagyon szép} ~~Nem. Ez volt az első.~~ Régóta tudom.
- Gaby /feláll, sápadt./ Szóval, a szeretőm kedvéért meg-
 öltem az uramat?
- Pierette ^{Nem} ~~Jaj, de hogy!~~ Nem ezt mondtam. Ha minden asszony,
 akinek szeretője van, megölné az urát, kihalnának
 a férjek. De kihalnának a szeretők is, hiszen a
 kettő ugyanaz...
- Gaby És ha valóban volna szeretőm, mit változtatna
 most már a helyzeten? Hiába mondaná el nekik,
 ^{De} ~~ugysem~~ /hinnék el.
- Pierette Eszem ágában sincs elmondani.
- Gaby Akkor mit akar?
- Pierette Semmit. Tudom, hogy van egy szeretője. Ennyi!
- Gaby Zsarolás?

- Pierette ~~Kíváncsiság.~~ *Nem mindegy?*
- Gaby És mi lenne, ha mégis én volnék a gyilkos? Nem fél, hogy túl nagy árat fizethet a kíváncsiságáért?
- Pierette Vállalom a kockázatot.
- Gaby Ennyire bátor?
- Pierette ~~Dehogy!~~ *Nem* Általában gyáva vagyok. /Felnevet/
Nagyon szeretheti ^{Az ő} magát egy férfi?
- Gaby Ugy találja, hogy én már nem élesztetek vágyat?
- Pierette Ó, a férfivágy sokszor csak perverzió! Ha mi nők egyszer összefognánk...
- Gaby Ilyen rossz véleménnyel van a férfiakról?
- Pierette Igen.
- Gaby Marcelről is?
- Pierette ~~Főképp róla!~~ *Az a* Arra, hogy a többi férfi gonosz, ~~fü-~~
tyülök. Nem maradtam sosem adósuk, de Marcelnek
sosem bocsátottam meg. Akkor kergetett el, ami-
kor ~~megundorodva az éjszakától,~~ új életet akar-
tam kezdeni. Megijedt és kidobott, visszalökött
~~az utcára. Ugy álltam bosszút, hogy véletlenül be-~~
~~állítottam hozzá éjszakánként, és pénzt kértem tö-~~
~~le. Jól hallotta Louise: "Ha nem adsz pénzt, meg-~~
~~öllek!" Ezt mondtam. ^{Itt most vagy épp az ut-}
~~hagyja a másikat, azért előbb-utóbb fizetnie kell!~~
~~Mindez maga ellen szól!~~ *Az ember nem öli meg a fejtete-
hetet. Sem én,
sem maga.*~~

Gaby Maga szerint ártatlan vagyok?

Pierette A gyilkosságban biztosan...

Gaby /meghatottan Pierette mellé ül/ Köszönöm, hogy nem árult el! Nem magam, a lányaim miatt...

Pierette Ó, a lányait!

Gaby Csakhogy van itt még valami.

Pierette Rajta, ki vele!

Gaby Én el akartam költözni innen. Ma este. Már tegnap összecsomagoltam...

Pierette Meg akart szökni?

Gaby Igen... De mégsem hagyhattam itt a halottat! Lelketlenség lett volna.

Pierette Marcel tudott a dologról? *mindenről*

Gaby Nem.

Pierette Szegény Marcell! /nevetni kezd/ Mindenki átrázta...

/Csönd/

~~És velem mi lesz?~~

Gaby Ide hallgasson, Pierette... Én odaadom magának azt a pénzt, amit Marcelltól hiába kért.

Pierette ~~Csakhogy hazudtam.~~ Nem kértem hiába.

Gaby Odaadta? Miért nem mondta?

Pierette Senki nem hitte volna el, hogy nem loptam. A pénz ~~ugyanis~~ már nincs meg.

Gaby Mit csinált vele?

/Csönd/

Gaby Valaki tudott róla...

Pierette /vadul/ Jacques! Maga vette el tőlem, a pirosposz-
gás, ápolt, kellemes uriasszony modorával, a pén-
zével, a nyugalomával... mert most már nyíltan be-
szélhetünk, nincs titkunk egymás előtt, igaz?
Mi felcseréltük a szerepeket: én egy pályát té-
vesztett feleség vagyok, maga meg egy pályát té-
vesztett kurva!...

/közelebb lép./

A legszivesebben kikaparnám a szemét; megfojtanám!
És miért ne tenném meg?

Gaby /remegve/: Segítség!

/Felkapja a revolvert és Pierettere fogja./

Pierette Dobja el azt a pisztolyt!

/Csönd/

Vagy pedig löjön, ha mer, tessék! Eggyel több
vagy kevesebb, egyre megy! Gyerünk, huzza meg a
ravaszt!

~~/Ráveti magát Gabyra. Dulakedás közben elsül a
pisztoly. Gaby egyik fotelba, Pierette egy másik-
ba roskad. Döbbenet nézik egymást./~~

Pierette Nem sebesült meg?

Gaby Nem. És maga?

Pierette Én sem. Ezt megusztuk, hála Istennek!

- Gaby Pedig nem szolgáltunk rá az irgalmára.
- Pierette Talán mégis. Ki tudja! ~~Bár~~ onnan fentről sem lehetünk szivderítő látvány... II/8.
-
- /Elnyulik, miközben berohannak a nők, egymás után./
- Suzon Lövést hallottam.
- Gaby Véletlenül elsült a pisztoly... És a létra?
- ~~Catherine~~ *Catherine* ~~Lehetetlen lemászni rajta?~~
=> Lehetetlen átjutni. *Nem lehet fel a létra*
- Suzon Tul magas a fal, ~~csuszik; az ember a nyakát szegheti a tulajdonon.~~
- Louise Én majdnem leestem./
- /Közben Augustine beengedte Mamyt, aki - mint egy furia - beviharzik./
- Mamy Dehát csináljatok már valamit! Miért nem értesítitek a rendőrséget?
- Augustine A rendőrséget! Mindenki rendőrért kiált, de valójában senki sem akarja igazán. A gyilkos röhög rajtunk a markában.
- Catherine /hirtelen/ És ha a gyilkos mégsem közülünk való?
- Augustine Hanem?
- Catherine Ha a papa gyilkosa nincs is itt?
- Louise Dehát ide nem lehet bejönni, se innen nem lehet kimenni!
- Catherine Ha a papa gyilkosa nem más... nem más, mint Chanelné?

Suzon Chanel?... De akkor ki lőtt rá?

Catherine Senki! Csak megrendezte az egészet! /Eljátssza/
Ugye, mi mindnyájan elbujtunk? Ő visszajött, nem látott senkit, kiabált értünk, majd kilopta a papa revolverét, belelőtt a levegőbe: Piff!
~~Elrejtette a fegyvert Pierette néni táskájába,~~ *miért?*
majd lefeküdt a földre, mintha elájult volna.
És... most vár!

Augustine ~~Te komplett hülye vagy! Nyilván~~ valamelyik re-
gényben olvastad ezt a változatot.

Catherine ~~Halljátok? /Feláll, lábujjhegyen kinéz az egyik~~
~~ajtón./ Most áll föl, elindul, közeledik!...~~
~~/Hirtelen megfordul, a lépcsőre mutat/~~
~~/Nézzétek, már itt is van!...~~
~~/Felsikolt. A többiek rémülten hátrafordulnak,~~
de nincs ott senki. Catherine vihog./

Pierette Befejezted a komédiát, kis hülye?

Catherine Tudtok ^{más} jobb megoldást? Tessék! *ki ha nem Cha*

Gaby ~~Ha legalább ki lehetne menni!~~ *hallgat?* *velük!*

Suzon Mondd csak Catherine, a folyó felé megvan még az
a lyuk a falon? Tudod, amit a kutyák használtak?

Catherine Meg kell lennie...

Suzon Megyek, megnézem. Megpróbálok átjutni rajta.
/Kirobog./

Mamy Ha kijut, megmenekültünk!

- Augustine ~~De vajon tényleg ki akar-e jutni? Most már min-~~
~~denkire gyanakszom.~~
- Catherine ~~Majd én követem. Maradjatok! Mögéje lopódzom.~~
/VAZD! utána megyek/
/Kimegy/
- Gaby /nyugtalanul/ Catherine, ne menj ki, ~~bütyk van!~~
/Feláll, ő is elmegy utánuk/
~~Hol vagy, Catherine! Gyere vissza!~~
- Louise /átragad rá a félelem/ A legjobb lesz, ha bezár-
kózzom a konyhába!
/Gyorsan kimegy a cselédszoba felé./
- Augustine Utána megyek, meglesem... biztosan ő az!...
/Kimegy/
- Mamy Augustine, várj! Ne kapkodj!
- Pierette /visszatartja Mamyt/ Ne hagyjon egyedül... kérem,
maradjon!
- Mamy Gondolja, hogy...
- Pierette /bólint/ Jobb, ha ketten vagyunk. Biztonságosabb.
- Mamy Kivéve, ha, ugye... ha épp maga a...
- Pierette Fél tőlem?
- Mamy Maga gyanusnak látszik. De Catherine szerint so-
ha nem az a gyilkos, aki kezdettől gyanus.
- Pierette Döbbenetes ez a Catherine! A végén még tényleg
ő fogja leleplezni a gyilkost.
/Megjelenik Catherine a terasz felől, de már át
is suhan a színen./

Augustine /jön a terasz felől/ Nem láttátok Catherinet?
Eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. Azt mondta, elképesztő dolgot fedezett fel... de hát annyi mindent összehordott már...

Mamy Mit fedezett fel?

Augustine Azt mondta, tudja, ki a gyilkos!

Pierette Maguk tehetetlen, pipogya alakok; Catherine pedig idióta! A végén még Chanelné sorsára jut! De majd én ráncba szedem!... Catherine!

/Kimegy Catherine után./

Mamy Istenem! Mi lesz ebből?

Augustine Vajon mit fedezhetett fel?

Mamy Érzen, hogy történni fog valami!... Kicsi Catherine-om!...

/Ő is kimegy./

/Augustine észreveszi, hogy egyedül maradt; félni kezd. Megpillantja Mamy retiküljét, odamegy, kotorászik benne.

Ebben a pillanatban belép Gaby./

Gaby Tolvaj!

Augustine ~~/balkan/ Használd ki a szabadságodat! Catherine tudja, ki a gyilkos! Elvesztél!... Élvezd ki azt a kis időt, amíg szabadlábón vagy!./~~

stallóban
/Még halkabban/: Soha többé nem találkozol a szeretőddel... mindent tudok!... *Gyilkos*

Gaby ~~Add vissza a pénzt, amit kivettál a boritékból!~~

Augustine ~~Milyen boritékból?~~ Augustine Milyen

Gaby ~~Szemét kis tolvaj!...~~ Állandóan rajtam akartam
(Chal...
bosszut állni az elfuserált életemért! bosszu

Augustine ~~Gyilkos!~~ Gyilkos! Augustine Gyilkos!
/Dulakodnak./ /Dulakodnak./

Mary /belép/ Nem láttátok Catherinet? /belép/

Gaby /kitépi Augustine kezéből a saját retiküljét./

Mary Mit csináltok? Összevesztetek? Catherine élete
veszélyben forog, ti meg civakodtok? /veszélyben forog, ti meg civakodtok?/

Louise /belép/ Előkerült az a fruska?

Pierette /hangja/ Segítség! Gyorsan! Ide! Gyorsan!
/Mindenki kirohan, kivéve Maryt, aki imádkozni kezd./

Mary Istene, tégy csodát! Segíts, mindenható Isten!
Csinálj valamit!
/Reccs! - a titkos rekesz magától kinyílik a könyvek között./
Jaj, ne! Csak ezt ne, könyörgök!... /Jaj, ne! Csak ezt ne, könyörgök!.../
/Gyorsan bezárja a titkos rekeszt./
/Belép Pierette és Louise, karjukban hozzák az elalélt Catherinet, akit lefektetnek./

Augustine ~~Negatív~~

Gaby Nem, de leütötték. Nézzétek, mi fekszik mellette!
/bronz gyertyatartót mutat./

Berette Valaki ~~követte és leütötte...~~

Catherine /megmozdul/ Jaj, mama, a fejem! ~~Jaj de fájl...~~

Gaby Ki ütött le? Láttál valakit?

Catherine Mindenki itt van?

Gay Itt.

Catherine Suzon is?

Mamy Ő nincs. Nyilván megtalálta az átjárót a falban.

Gaby Hagyd ezt most, mama! Beszélj, Catherine! Ki ütött le?

Catherine /önkivületben/ Suzon... Suzon... Suzon...
/Összenéznek./

Gaby Suzon? Azt akarod mondani, hogy...
/Csönd./

Augustine A lányanyéktól minden kitelik!

Pierette ~~Csak~~^{REN} ~~hogy~~ van valami különös ebben a gyilkosságban!... Miért volt szükség ~~Marcel~~ ~~re~~ kére? Marcelt meg lehetett volna mérgezni. Minden kockázat és veszély nélkül. A gyilkos elterelhetett volna magáról minden gyanút. De nem! Tehát véletlenül került Marcelhez ~~és~~ ^{a gyilkos} sietett, ahogy csak tudott. Mi mindannyian rendszeresen találkoztunk Marcellel, kivéve egy valakit. A váratlan látogatót... /Suzont!

Gaby Suzon? Nem, ez lehetetlen! Csak nem képzeled, hogy hirtelen dühkitörésében megölte az apját?!

Augustine /föltámasztja Catherinet, aki láthatóan jobban
érzi magát/
~~Csak nem képzeled,~~ ^{gouacholod} hogy Marcel áldását adta a
gyerekekre?

Gaby ~~Miért ne?~~ ^{He lloqos}

Mary Suzon? Az én kis Suzonom? Elment a rendőrségre? [?]

Augustine Nem fog elmenni... majd kitalál valamit... hogy
lehetetlen a résen átbujni! Vagy valami ilyes-
mit!

Suzon /váratlanul belép/

Mind Nos?

Suzon ^{Menj a résre} Lehetetlen kijutni! ~~Eltűnték a részt/~~ szöges drót-
tal.

/Valamennyien hátrálnak előre/

Gaby /teljesen összetörve/ Kislányom!....

Mary Suzon... ^{hát lehetséges volna?}

Suzon Találtatok valamit?

Catherine Igen, a patkánymérget. A te szekrényedben volt.
/Rövid szünet; Suzon farkasszemet néz Catherine-
nal/

Suzon Te találtad meg?

Catherine Igen. És aztán?

Suzon Csak nézlek... nem olyan az arrod, mint máskor.
Ijesztő! Mintha téged is elvesztettelek volna.

Catherine /rikácsolva/ Nem sok hiányzott hozzá, hogy elve-

/Catherine/ szíts! A következő alkalommal üss erősebben!...

Suzon

mitet keresel?
Szörnyeteg vagy! De ha megvádolsz, akkor én is megmondom, mit fedeztem fel. A szögesdróton fennakadt egy szövetdarabka... A gyilkos - mialatt a rést eltorlaszolta - otthagya ezt a bünjelet. Tessék!

/Felmutatja a szövetdarabkát/ [A te pizsamaanyagod, Catherine! Mit szólsz ehhez a felfedezéshez?

Catherine

Felér az anyémmal.

Suzon

Megnyugtatlak, nemsokára itt a rendőrség! Átkiáltottam az utra egy autónak, hogy értesítse az első őrsöt. Nem kell már sokáig várni.

Catherine

Mindenesetre a kocka el van vetve. Valamelyik ket-tőnk közül...

/A csöndes éjszakát váratlanul kutyaugatás veri fel./

Gaby

smile A kutyák! Hát nem döglöttek meg?

~~Élnek~~

Élnek! Élnek a kutyák! *Plaque*

Gaby

Már csak ez hiányzott, nézzétek!

II/30
/A lépcsőn megjelenik Chanelné; sápadtan támolyog. Pierette hozzá szalad./

Pierette

Chanel, miért kelt fel? Veszélyes!

Chanelné

Elég volt
/gyengén/ ~~Le kellett jönnöm~~..! Beszélne^m kell!

Pierette

Csak lassan... Üljön le.

/Chanelné leül. Csönd./

Gaby Nos? Kezdje már!

Chanel ~~Rurcsa história... Catherine... kislányom...
gyere ide mellém...~~

Catherine Mindent tudsz, Chanel? *Dobos*

Chanel Mindent.
De a titok
Chanel *De a titok*
Gaby Talán megtudhatnánk mi is, mit jelent ez a titok-
zatosság?

Chanelné /mögözzdul, bátorítón Catherinehez/: Rajta,
Catherine!

Catherine Rendben van. ~~Hallgassatok ide!~~ Mondok egy szép
karácsonyi mesét. Hol volt, hol nem volt, volt
egyszer egy derék ember, körülötte nyolc nő.
És az ember nek
~~Csak küzdött,~~ küszködött. De a nők erősebbek
voltak. Tegnap este ez a szegény ember lefeküdt.
Még fáradtabb volt, még összetörtebb, *mint most or* még csaló-
dottabb, ~~mint szokott.~~ És akkor elkezdődött a
beszéd az a
nyolc nő vitustánca. A lánya, Catherine, ~~elbujt~~
és az ajtó mögél ~~és az egészet~~ végighallgatta. *na*
/Feláll/ *és elment*

~~Íme a történet:~~

Este ~~az~~ az anyós, akit házába fogadott, köz-
li, hogy nem adja át a részvényeit. Egy nagy-
szegény ember
lelkü gesztus még megmenthetné ~~és a csódtól~~, de
hiába: a vénasszony fősvény...

Este féltizenegy-: megérkezik Augustine, a szol-

/Catherine/ gálatos vipera. Bájolog, szétfröcsenti legújabb pletykáit... Nem, nem öli meg, csak éppen undorral tölti el... De ez még semmi!

/Mary és Augustine magukba roskadva ülnek az egyik sarokban./

A támadás tizenegykor kezdődik. Felesége, az anyám, bejelenti, hogy elhagyja! Még hozzá azzal a férfival, aki apát tönkretette.

/Gyilkos csönd. Gaby halálsápadtan ül, Catherine folytatja/:

Féltizenkettőkor beriszálja magát Louise. Ordenárré, közönséges pénzvadász! Egy óraker betoppan Pierette. Fejni jött a fejőstehenét; ^{és a pénzt} sikeresen kizsarol ötezer frankot. ^{De ne nem nagyon késve} A pénz nem jut messzire... ~~de ez egy másik történet.~~ Végül koronájaként az éjszakának, titokban beállit Londonból a lánya, Suzon, és bevallja, hogy állapotos...

~~Na, most~~ jó éjszakát! Kit fogad ~~apa~~ ezután?

"That is the question"! - Miért hallgattok?

Persze, most hallgattok, ~~végetért a szánatok.~~ ^{A már végleg elhúzó melle, ha nem ott volt.} Már csak én vagyok hátra. ^{meg egy éntogatója is.}

Suzon

Hagyd abba! ~~Hagyd abba...~~

mentem be 6.22.

Catherine

Szegény apa! Reggel hat óraker találkoztam vele újra... Sirt! Rettenetes, ha egy apa ^{fiú} zokog!...

Azt mondta: "Kedves kislány vagy, Catherine.

/Catherine/ Sokat olvasol ugyan, ritkán mosol kezet, de már csak te maradtál nekem a világon!"

És akkor én megesküdtem, hogy bármi áron is, de boldoggá teszem. ^{meg azt + ~~hogy~~ a művelés} Még sirt; felsóhajtott: "Milyen jó lehet annak, aki meghalt!"

Megszántan.

/Sirni kezd, hangja egyre erőtlenebb/

Megszántam! Megszántam!... Támadt egy zseniális ötletem... Egy ötlet, amellyel kiszabadíthatom az ördögi körből!...

/Általános rémület; Catherine rájuk néz./

Gaby /elfulladtan/ Csak... ~~csak~~ nem azt akarod mondani... hogy... te?

Catherine Hogy én gyilkoltam meg? Ki beszél itt gyilkosságról?

/Diadalmasan/: APA NEM HALT MEG!

/Nevetésbe tör ki./

Ez adott nekem erőt, ezért tudtam nevetve pálcát törni fölöttetek! Apa nem halt meg! ÉL!!! Ott van a szobájában!

/Ujra látja az éjszakai jelenetet:/ "Ó, apa!

Ne! Ne sirj ~~tovább~~ Ezek a nők nem érdeklik meg!

Ide figyelj! Rendezek számodra egy jótékonyági előadást... ~~Mondé~~, láttad "A képzelt beteg"-et?

~~Ne!~~ Nabát, van ott egy alak, aki halottnak tet-

/Catherine/ teti magát, hogy megtudja, mit gondol a felesége, a lánya, meg az egész ház.

"Hát ide figyelj!... Lefekszel az ágyadra... én odaragasztom a hátadra a papírvágókést, s szétöntözök egy liter mü-vért? Szegény apa! Előbb olyan furán nézett rám! Mintha most látna először. Aztán nevetni kezdett... de hogy^{ijentben}...
De aztán nősténem, hogy igen megkönnyebbült
Megkönnyebbült a nevetéstől! Azt mondtam neki:

"Esküszöm, mind reszketni fognak a félelemtől!"
S ekkor megrendeztem ezt a kis komédiát. Telefonáltam Pierettenek, elvágтам a telefonzsinórt, elaltattam a kutyákat, tönkretettem a kocsit, elloptam a pisztolyt, ^{levegőre löktem} meg anyá két százezer frankját.../Eltüntettem a szobakulcsot. Egyszóval: mindent elintéztem. Még fejbe is vertem magamat.
És ti bevettétek a maszlagot! Csak Chanel ^{ne!} fogott ~~szót az igazságra. Én meg nősténem, hogy~~ ~~nyanut. Ugye, megláttad apát a szobaablakból?~~

/Chanel bólint./

~~Nagyon megrémültél?~~ ^{dehát} Bocsáss meg, Chanel, de mindenképp el kellett hallgattasalak. Végig kellett játszani a komédiát... Hogy a teljes igazság kiderüljön, semmi ne maradjon titokban ebben a házban!

/Örömittasan/: Igen, reggel óta apa - aki ott van jó egészségben az ajtó mögött - hallotta minden

/Catherine/ szavakat! Mindannyiőtöktől megszabadult! Arra vár, hogy ^{mi kettőben} ~~az ő kis Catherine-je~~ szólítsa, és ~~ket-~~ ^{ük} ~~tesben~~ elmenjen vele ~~messzire,~~ nagyon messzire!...

/A szoba felé kiált/: Elég volt, amit hallottál, apa? Meg vagy már győzve? ~~akkor~~ megyek!

/Kiveszi zsebéből a kulcsot./

A szabadság kulcsa!

/Az ajtó mögött hirtelen lövés dördül. Az apa most lett öngyilkos a szobájában. Catherine felüvölt, mint egy sebzett állat/: Ne!... Apa!... Csak játék volt!...

/Az ajtóhoz ér, kulccsal kinyitja, és megkövülten áll az eléje táruló látvány előtt. Eltorzult arccal szól oda a rémületükben megdermedt nőkhöz/:

Most aztán tényleg mi öltük meg!!!

/Hirtelen autófék csikordul; valahol messze koosi-ajtókat csapnak be; füttyszó.

A rendőrség megérkezett./